

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო
ეროვნული სასწავლო გეგმების ცენტრი
დიასპორის საკითხებში საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის აპარატი

ნათელა მაღლაკებისა, ცისანა ყურადღილი,
ელენა მაღლაკებისა

ქართული ენა და ლიტერატურა

მასწავლებლის ნიგნი

(მეთოდური მითითებანი
საკვირაო სკოლების პედაგოგებისათვის)

გამომცემლობა „მერიდიანი“
თბილისი 2011

ქართული ენა და ლიტერატურა

მასწავლებლის წიგნი (საკვირაო სკოლების პედაგოგიკისათვის)

ავტორები: ნათელა მაღლაპელიძე (ჯგუფი ხელმძღვანელი),
ცისანა ყურაძელი, ელენე მაღლაპელიძე

რედაქტორი ნიშან ელიზეპარაშვილი

დიზაინერი დავით კუტურიძე

ISBN 978-9941-10-415-2

გამომცემლობა „მერიდიანი“,
თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზ., 47. 2 39-15-22; 2 30-96-14; 2 14-77-11;
599 541707 კახაბერ რუსიძე, 593 533527 ნათელა მაღლაპელიძე
E-mail: davideku1@mail.ru, info@meridianpub.com

© გამომცემლობა „მერიდიანი“, 2011

© ნ. მაღლაპელიძე

N. Maglakelidze, C. Kurashvili, E. Maglakelidze

‘Georgian language and literature~,

?? school, in Georgian

‘Meridiani~ Publishing, Tbilisi - 2011

რეკომენდაციები მასწავლებლისათვის

წარმოდგენილი სასწავლო კომპლექტი შედგება შემდეგი კომპონენტებისაგან:

- ა) ქართული ენა და ლიტერატურა „დედაენა“ – I საფეხური (6-დან 8 წლამდე მოსწავლეებისათვის);
- ბ) ქართული ენა და ლიტერატურა – II საფეხური (8-დან 12 წლამდე მოსწავლეებისათვის)
- გ) მასწავლებლის წიგნი.

სასწავლო კომპლექტის შედგენისას ვეცადეთ გაგვეთვალისწინებინა ის გარემოება, რომ საზღვარგარეთ მდებარე ქართული საკვირაო სკოლების მსენელთა ასაკი და ენობრივი კომპეტენციები განსხვავებულია; განსხვავებულია ის ენობრივი გარემოც, რომელშიაც მათ უხდებათ ცხოვრება; პედაგოგთა კვალიფიკაცია, სწავლების ორგანიზაციის ფორმები... ყოველივე ეს, ბუნებრივია, ასახვას პოვებს სასწავლო პროცესზე. ამ ტიპის სკოლებში მასწავლებელს მოუხდება უფრო მეტი შემოქმედებითი დამოუკიდებლობის გამოჩენა, თითოეული მოსწავლის ინდივიდუალური თავისებურებების გათვალისწინება, ენის ფლობის სხვადასვა დონეებს შორის სწავლების ერთიანი სტრატეგიების მოძიება, რაც ძალზე რთულია. წარმოდგენილი სასწავლო კომპლექტის მიზანია, გაუადვილოს მასწავლებელს იმ შედეგების მიღწევა, რომელთაც საკვირაო სკოლების ქართული ენისა და ლიტერატურის პროგრამა და საგნობრივი სტანდარტი ითვალისწინებს.

I საფეხური

1 საფეხურის სახელმძღვანელო (დედაქანა) შედგება სამი ნაწილისაგან: **ა) წინასაანბანო პერიოდი, ბ) საანბანო პერიოდი, გ) ანბანისშემდგომ საკითხავი მასალა.** იგი ეყრდნობა იმ პრინციპებს, რომელთაც ქართულ სინამდვილეში საფუძველი იაკობ გოგებაშვილმა ჩაუყარა და შემდგომაც წარმატებით გამოიყენებოდა ქართული წერა-კითხვის სწავლებისას. ეს პრინციპებია:

- ა) წერა-კითხვის სწავლება ანალიზურ-სინთეზური მეთოდით,
 - ბ) ანბანის სწავლების კითხვა-წერის ხერხი,
 - გ) კითხვისა და წერის ერთდროული სწავლება,
 - დ) ქართული ანბანის გრაფიკული თავისებურებების გათვალისწინება – ოთხსაზიან ბადე-ში წერა;
 - ე) საკითხავი მასალის შერჩევისა და დალაგების პრინციპი...
- შევჩერდებით თითოეულ ამ პრინციპზე ცალ-ცალკე:

ა) ბგერითი ანალიზურ-სინთეზური მეთოდის არსი შემდეგია: წერა-კითხვის სწავლების პროცესში ერთდროულად ხდება როგორც ანალიზი – სიტყვის დაშლა მარცვლებად, მარცვლებისა – ასო-ბგერებად, ისე სინთეზი – ასო-ბგერებისაგან ჯერ მარცვლების, შემდეგ სიტყვების, ბოლოს კი ნინადადებების შედგენა და წაკითხვა. ცნობილია, რომ ქართული ენა ძირითადად ფონეტიკური დაწერილობისაა. აქ იმდენი ბგერაა, რამდენიც ასოა, თითოეულ ასოს თითო ბგერა შეესატყვისება: სიტყვაში იმდენი ასო იწერება, რამდენიც ბგერაც ისმის მასში. უმრავლეს შემთხვევაში სიტყვის წარმოთქმა და წერა ერთმანეთს ემთხვევა. აქ არ არის რბილი და მაგარი თანხმოვნები, ნახევარხმოვნები, დიფორმანები, მახვილიანი და უმახვილო ხმოვნები... არ არის დაცილებული ერთმანეთისაგან წარმოთქმა და წერა, როგორც ეს სხვა ენებშია (რუსული, ინგლისური, ფრანგული, გერმანული...). გამოცდილებამ დაადასტურა, რომ, ქართული ენის სპეციფიკიდან გამომდინარე, ეს მეთოდი (ბგერითი ანალიზურ-სინთეზური) ქართული ანბანის სწავლებისას უალტერნატივია, განსხვავებით იმ ენებისაგან, სადაც წარმოთქმა და წერა დაცილებულია და ამიტომაც წერა-კითხვას განსხვავებული მეთოდით ასწავლიან.

ბ) ანბანის სწავლების კითხვა-წერის ხერხი – არსებობს ანალიზურ-სინთეზური მეთოდის ორი ხერხი: წერა-კითხვისა და კითხვა-წერისა. ქართული ანბანის სწავლებისას ვიყენებთ კითხვა-წერის ხერხს, რაც შემდეგს გულისხმობს – ახალ ასოს მოსწავლეები ჯერ კითხვით სწავლობენ, შემდეგ კი წერენ მას. ქართულში კითხვა უფრო ადვილია, ვიდრე წერა, რადგანაც აქ არ არის არსებითი განსხვავება ბეჭდურსა და ხელნაწერ ასოებს შორის, ყოველ ასოს ძირითადად ერთი ბგერა შეესატყვისება, რაც აადვილებს კითხვის პროცესს (შდრ. რუსული, სადაც ერთი და იგივე ასო სხვადასხვა პოზიციაში სხვადასხვაგვარად იკითხება, ამიტომაც ახალ ასოს აქ ჯერ წერენ და შემდეგ კითხულობენ);

გ) კითხვისა და წერის ერთდროული სწავლება – კითხვა-წერის ხერხი არამც და არამც არ გულისხმობს კითხვისა და წერის ერთმანეთისაგან დაშლირებას (თუმცა ამის ცდები არის). კითხვა ხელს უწყობს წერას, წერა კი – კითხვას. როგორც იაკობ გოგებაშვილი აღნიშნავდა, არ უნდა დაგვავინყდეს, რომ „მასწავლებელმა კითხვასთან ერთად უნდა შეაერთოს წერაცა, რადგან ჩვენს მეთოდში (ანალიზურ-სინთეზური – 6.გ.) წერა მაშველებელი ღონისძიებაა კითხვისათვის“. მართლაც, წერა-კითხვის სწავლების პროცესი ერთიანი, განუყოფელი პროცესია. ამ მეთოდით ერთსა და იმავე გაკვეთილზე ახალი ასო ჯერ კითხვით შეისწავლება, შემდეგ – წერით;

დ) ქართული ანბანის გრაფიკული თავისებურებების გათვალისწინება – ქართული ანბანი წერის სწავლების თვალსაზრისით რამდენადმე სპეციფიურია. მის თავისებურებას შეადგენს ასოთა სიმრგვალე და ვერტიკალობა. მხოლოდ ერთადერთი კუთხოვანი ასო გვაქვს (ხელნაწერი თ, რომელიც უფრო და უფრო იშვიათად გამოიყენება). არსებითი მომენტია ისიც, რომ ბეჭდური და ხელნაწერი ასოების დიდი უმრავლესობა იდენტურია – მათ შორის არ არის დიდი დაცილება. ეს ყველაფერი ამარტივებს ქართული ანბანის შესწავლას, მაგრამ გვაქვს სირთულეც – ეს არის ქართული ასოების მოხაზულობა. ამ თვალსაზრისით რომ ქართული ანბანი რუსულ ანბანს შევადაროთ, ვნახავთ, რომ რუსულში 32 ასოდან 26 (ა, გ, ე, ი, օ, კ, ჯ, ა, მ, ჩ, ც, თ, ყ, შ, ჟ, ა...) შუა ხაზზე იწერება, ორი ასო (ნ, ბ) იწერება ხაზზევით, სამი (ძ, ყ, პ,) – ხაზქვევით, ერთი ასო კი (Փ) – სამივე ხაზზე. ევროპულ ენებში 23 ასოდან შუა ხაზე იწერება 14, სამი – ხაზზევით, სამი – ხაზქვევით, ორი – ხაზზევით და ქვევით. როგორც ვხედავთ, აქ ასოების უმრავლესობა შუა ხაზზე განთავსებული. ქართულში კი 33 ასოდან შუა ხაზზე იწერება მხოლოდ ოთხი (ი, ა, თ, ო), ხაზზევით – 13 (ზ, ბ, ნ, რ, ჩ, ბ, ს, ხ, შ, ნ, ჟ, ძ, ჰ), ხაზქვევით – 14 (დ, ე, ვ, კ, ლ, ჟ, ტ, უ, ფ, ღ, ყ, ც, ჯ, უ), ორი ასო (ქ, ჭ) – სამივე ხაზზე. სწორედ ამიტომ შეარჩია იაკობ გოგებაშვილმა ქართული ანბანისათვის ოთხხაზიანი ბადე (განსხვავებით სხვა ენებისაგან, სადაც ერთი ხაზი ხშირად საკმარისია ასოთა მოხაზულობის დასაუფლებლად). ჩვენი რეკომენდაცია ამ ეტაპზე მასწავლებლი-სათვის იქნება – ანბანის შესწავლის პროცესში გამოიყენოს ოთხხაზიანი ბადე, რაც გაუადვილებს მოსწავლეს საწერ სივრცეში ორიენტირებას (ზემოთ, ქვემოთ, შუაში, მარჯვნივ, მარცხნივ), ასევე ხელს შეუწყობს ასოთა ვერტიკალობის დაცვას, ასოთა და სიტყვათა შორის საჭირო შუალედების დატოვებას, ქართული ასოების ელემენტების (რკალი, რგოლი, სწორი ხაზი, ალმაცერი ხაზი და მრუდი ხაზი...) დაუფლებას. ქართული ანბანის შესწავლის შემდეგ მასწავლებელს შეუძლია საწერი ბადის შეცვლა.

საანბანო პერიოდში მოსწავლეს ერთ გაკვეთილზე მხოლოდ ერთ ასოს ვაკნობთ (გამონაკლისია პირველი გაკვეთილი, სადაც ა და ი ასოები ერთად ეცნობა). თითოეული ახლად-შესწავლილი ასო-ბერის შემდეგ სახელმძღვანელოში მოცემულია **მატარებელი**. მისი ვაგონები თანდათან ივსება შესწავლილი ასო-ბერებით. ამას ერთგვარი სახალისო ელფერი შეაქვს სასწავლო პროცესში.

საანბანო პერიოდში კალიგრაფიული ჩვევების გამომუშავებასა და ქართული ასოების მოხაზულობის დაუფლებას ემსახურება „რვეული“, რომელიც | საფეხურის სახელმძღვანელოს შემადგენელი ნაწილია.

ანბანისშემდგომი პერიოდისათვის წარმოდგენილი გვაქვს ქართული საყმანვილო ლიტ-ერატურის ნიმუშები, სადაც დიდი ადგილი უჭირავს ი. გოგებაშვილის მოთხოვნებს რუბრიკით „ბრძენკაცის დარიგება“. ვეცადეთ, რომ საკითხავი მასალა თემატურად და ჟანრობრივად მრავალფეროვანი ყოფილობა – ლექსები, მოთხოვნები, ზღაპრები, შემეცნებითი ხასიათის ტექსტები... შევარჩიეთ სამი ძირითადი პრინციპის – **დიდაქტიკური, ასაკობრივი და ესთეტიკური** – მიხედვით. თითოეულ ტექსტს ახლავს **სიტყვის სალარო**, სადაც ახსნილია ის სიტყვები და გამოთქმები, რომლებიც მოსწავლეთათვის შეიძლება გაუგებარი იყოს. გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ იმ გარემოებას, რომ მეთოდიკურ აპარატ-ში, რომლებიც ამ საკითხავ მასალას ახლავს, ხშირად ცალკეა გამოყოფილი ლექსიკურ-ფრაზეოლოგიური სავარჯიშოები, რომლებიც ტექსტში საჭირო სიტყვის ან ფრაზის მოძიებასა და სათანადო ადგილას ჩასმას ისახავს მიზნად. ამ სავარჯიშოების მიზანია, მოსწავლემ შეძლოს ახლადშესწავლილი ლექსიკური ერთეულის მეტყველებაში პრაქტიკულად გამოიყენება.

ტექსტების ბოლოს მოცემულია **კითხვები**, რომელთა მიზანია არა მხოლოდ ფაქტობრივი მასალის კონსტანტირება (ექსპლიციტური მასალის მოძიება), არამედ ანალიზი, სინთეზი, შეფასება, დასკვნების გამოტანა, საკუთარი პოზიციის დაფიქსირება (იმპლიციტური). გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ რუბრიკას „შეარჩიეთ პასუხი და დაასაბუთეთ თქვენი აზრი“. ეს არ გახდავთ დახურული ტიპის ტექსტური დავალება ერთადერთი სწორი პასუხით. მისი მიზანია, მოსწავლეს მისცეს არჩევანი – ჩვენ მიერ შეთავაზებული პასუხებიდან აარჩიოს ერთ-ერთი, რომელიც მისთვის მისალებია, ოღონდ ისე, რომ აუცილებლად დაასაბუთოს თავისი აზრი. ამ ტიპის სავარჯიშოს მიზანია, ასწავლოს მოსწავლეს – მკითხველს – საკუთარი აზრის დასაბუთება, ალტერნატიული აზრის მოსმენა, მომზადოს მომავალში დისკუსიისათვის. თუ სახელმძღვანელოში მოცემული ალტერნატიული პასუხებიდან მოსწავლეს არ აკმაყოფილებს არც ერთი, მას შეუძლია საკუთარი ვარიანტის შემოთავაზებაც. არ არის აუცილებელი ტექსტის გააზრებისას მზამზარეული რეცეპტების შეთავაზება.

საკითხავ მასალასთან ინტეგრირებით ხდება ტექსტის **ენობრივ-გამომსახველობით მხარეზე დაკვირვებაც**, რაც სახელმძღვანელოში აღნიშნულია სპეციალური სიმბოლოთი. ამ ეტაპზე, ბუნებრივია, თავს ვიკავებთ ენობრივი დეფინიციების მიწოდებისაგან. ამ რუბრიკის მიზანია დაკვირვოს მოსწავლე ენის გამოსახველობით საშულებებზე, პრაქტიკულად დააუფლოს მართლწარმოთქმასა და მართლწერას.

თითოეული ტექსტის ბოლოში სპეციალური პირობითი ნიშნით აღნიშნულია **საწერი დავალება**, რომელიც მასწავლებელს, რა თქმა უნდა, შეუძლია შეცვალოს მოსწავლეთა ინტერესისა და კომპეტენციების გათვალისწინებით.

არსად არ ვუთითებთ თითოეული ტექსტისათვის (ან ასო-ბგერისათვის) საჭირო საათების რაოდენობას. მიგვაჩინა, რომ ეს მასწავლებლის გადასაწყვეტია.

ანბანისშემდგომი პერიოდისათვის არის გათვალისწინებული აგრეთვე დამატებით სავარჯიშოთა სისტემა „ენის სამყაროში“. ამ სავარჯიშოების მიზანია, მისცეს მოსწავლეებს ელემენტარული ცოდნა ისეთ საკითხებზე, როგორიცაა: **ასო-ბგერა; ხმოვანი, თანხმოვანი; მარცვალი; სიტყვა; წინადადება; ტექსტი.** ჩვენი აზრით, იგი დაეხმარება პედაგოგებს, როგორც მოსწავლეთა ლექსიკური მარაგის გამდიდრებასა და სამეტყველო უნარ-ჩვევების გამომუშავებაში, ისე – კალიგრაფიული ჩვევის სრულყოფაში. ეს თემები წიგნში გარკვეული სისიტემით არის დალაგებული. დაე, მასწავლებელმა თავად განსაზღვროს, რა მოცულობითა და სიხშირით აგარჯიშოს მოსწავლეები ამ საკითხებზე.

საკვირაო სკოლებში განსაკუთრებულ ადგილს იკავებს მოსწავლეთა შეიარაღება სამეტყველო ეტიკეტის ჩვევებით. რა თქმა უნდა, ძნელია ერთ სახელმძღვანელოში წარმოადგინო სხვადასხვა ენობრივი კომპეტენციების მქონე მოსწავლეთათვის სავარჯიშოთა ერთიანი სისტემა, თუმცა იმედს ვიტოვებთ, რომ წინასაანბანო პერიოდისათვის მასწავლებლისათვის ჩვენ მიერ შეთავაზებული დავალებები მას გაუადვილებს მოსწავლეებთან ამ მიმართებით მუშაობას.

ნინასაანგანო პერიოდი

ამ პერიოდში მასწავლებლის მიზანია მოამზადოს მოსწავლე ქართული წერა-კითხვის შესასწავლად, გამოუმუშავოს სიტყვის ბგერითი ანალიზისა და სინთეზის ჩვევები, განუვითაროს მას ფონემატური სმენა, გაუმდიდროს მეტყველება ახალი ლექსიკური ერთეულებით, იმუშაოს ელემენტარული სტილისტური ჩვევების ფორმირებაზე, დააუფლოს ქართულ ბგერათა მართლწარმოთქმას, გააცნოს სამეტყველო ეტიკეტის ფორმები.

ზეპირმეტყვლებაზე მუშაობა წინასაანბანო პერიოდში შემდეგნაირად შეიძლება წარიმართოს:

1. კითხვა-პასუხი მოსწავლეთათვის ნაცნობი თემების ირგვლივ – ეს შეიძლება იყოს: ბუნების სურათები, მოსწავლეთა გართობა-თამაშები, მათი ოჯახი, ოჯახის წევრები, ფრინველები და ცხოველები, წელიწადის დროები, საყვარელი ფილმები... კითხვებზე პასუხით გაირკვევა, რა ლექსიკური მარაგით მოვიდა ბავშვი სკოლაში, რამდენად ფლობს იგი ქართულ ენას, როგორია მისი მეტყველება, როგორ გამოთქვამს ქართულ ბგერებს, აქვს თუ არა დეფექტი მეტყველებაში...

2. თხრობა ნაცნობ საგნებსა და მოვლენებზე – მოსწავლეები გაბმული თხრობით გადმოსცემენ შთაბეჭდილებებს, ეპიზოდებს საკუთარი ცხოვრებიდან. ეს გაბმულ მეტყვლებაზე მუშაობის ერთ-ერთი ფორმაა, მაგრამ უნდა გვახსოვდეს, რომ მოსწავლეთა ლექსიკური მარაგი არაერთგვაროვანია, მათ ჯერ კიდევ არ შეუძლიათ გამართული თხრობა, უძნელდებათ აღწერა, მსჯელობა, მრავლად უშვებენ სტილისტურ და გრამატიკულ შეცდომებს. მასწავლებელს აქ მოთმინება მართებს — იგი ზედმეტად არ უნდა ჩაერიოს მოსწავლეთა თხრობაში.

3. საბავშვო ლიტერატურული ნაწარმოებების მოსმენა – იგი უღვივებს მოსწავლეებს ინტერესს, მომავალში თავადაც წაიკითხონ. ნაწარმოების მოსმენას მოსდევს ანალიზი კითხვა-პასუხის სახით, რაც ხელს უწყობს როგორც მოსმენილის გაზრებას, ასევე – მეტყველების განვითარებას.

4. მცირე მოცულობის ლექსების დაზეპირება – ეს მართლმეტყველებაზე მუშაობის ერთ-ერთი ფორმაა, ასევე უვითარებს მოსწავლეებს ესთეტიკურ გემოვნებას, აჩვევს მხატვრულ სახეებზე დაკვირვებასა და მომავალში მათ გამოყენებას.

5. სურათის აღწერა – მოსწავლეებს ამ მიზნით შეიძლება შევთავაზოთ კომპოზიციური სურათები, რომლებზეც მათვის საინტერესო საგნები და მოვლენები იქნება გამოსახული. სურათის აღწერა ხელს უწყობს არა მხოლოდ ლექსიკონის გამდიდრებას, არამედ გაბმული თხრობის უნარის გამომუშავებასაც.

6. ფონემატური სმენის განვითარება – ამ პერიოდში მოსწავლეები პრაქტიკულად აკვირდებიან, რომ ამბავი წინადადებებისაგან შედგება, წინადადებები — სიტყვებისაგან, სიტყვები – ბგერებისაგან. ამ დროს შეიძლება გამოვიყენოთ ტაქტის ხერხი (ანალიზისას ხელის რიტმული მოძრაობის/ტაქტის გამოყენება). მოსწავლეებს ვავარჯიშებთ ბგერათა მართლწარმოთქმაზე, განსაკუთრებით ეს ეხება სისინ-შიშინა ბგერებს (ძ, ც, ნ, ს, ჯ, ჩ, ჭ, ჟ, შ), სონორ ბგერებს (ლ და რ), ქართულისათვის დამახასიათებელ ყრუ მკვეთრებს (პ, ტ, კ, ყ). კარგია, თუ აქტიურად ჩავრთავთ ამ პროცესში „ენის გასატეხებს“.

ამავე პერიოდში ეცნობიან მოსწავლეები სახელმძღვანელოს გამოყენების წესებს (ყდა, სარჩევი, ტექსტი, ილუსტრაცია), არკვევენ სატიტულო ყდაზე მოთავსებული სიმბოლოების მნიშვნელობას...

აქვე გთვაზობთ გთვაზობთ თემატიკას წინასაანპანო პერიოდისათვის:

1. სამეტყველო ეტიკეტი

- მისალმებისა და დამშვიდობების ფორმები (გამარჯობა, სალამი, დილა მშვიდობისა, ნახვამდის, კარგად იყავი, მშვიდობით...)
- გაცნობა (ჩემი სახელია ..., მე მქვია..., მე ვარ... შენ რა გქვია?... ეს არის...)
- მადლობის გადახდა (გმადლობთ!)
- ბოდიშის მოხდა (ბოდიში)
- თხოვნა (შეიძლება წავიდე? შეიძლება შემოვიდე? შეიძლება გავიდე?...)
- თანხმობა (დიახ, შეიძლება); უარი (არა, არ შეიძლება)
- მოკითხვა (როგორ ხარ?)
- მიმართვა უფროსთან (როგორ ხართ/ბრძანდებით?)
- მიპატიუება (მობრძანდით, დაბრძანდით, მეწვიეთ, მიირთვით...)

2. ინფორმაციის გაცვლა

- პირადი მონაცემები (რა გქვია? რა გვარი ხარ? რამდენი წლისა ხარ? რომელ კლასში ხარ?)
- მისამართი (მე ვცხოვრობ...)
- ჩემი ტელეფონია...
- ჩემი მშობლები არიან...
- პიროვნების იდენტიფიცირება (ეს ვინ არის?)
- საქმიანობა (მე მოსწავლე ვარ, მე ვსწავლობ ... კლასში/სკოლაში)

3. დროის აღრიცხვა

- დროის ქრონოლოგია (გუშინ, დღეს, ხვალ, ახლა, მაშინ, დილა, საღამო, ღამე...)
- კვირის დღეები
- წელიწადის დროები (გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა, ზამთარი)
- დღესასწაულები (ახალი წელი, დედის დღე, დაბადების დღე...)

4. აღწერა

- ადამიანის (მაღალი, დაბალი, ლამაზი, კეთილი, ჭკვიანი...)
- საგნის (დიდი, პატარა, ლამაზი, ცუდი, მოკლე, გრძელი...)
- ამინდის (კარგი, ცუდი, წვიმს, თოვს, ქარია, ცივა, ცხელა...)

5. სივრცეში ორიენტირება

- ის სად არის? (შიგნით, გარეთ)
- სად არის წიგნი? (წიგნი მაგიდაზეა, მერხზეა, ჩანთაშია...)
- სად არის სკამი? (ოთახშია, ეზოშია...)
- სად არის ჩიტი? ძალლი? კატა?...

6. დამოკიდებულება

- მოწონება, არმოწონება (მომზონს, არ მომზონს...)
- საკუთარი პოზიციის გამოხატვა (კარგია, ცუდია, სწორია, არ არის სწორი...)
- შეფასება (როგორია?)
- ემოციის გამოხატვა (რა კარგია! რა ცუდია!)

7. თემატური ლექსიკა

- ადამიანი და საზოგადოება (კაცი, ქალი, გოგო, ბიჭი, მშობლები, მეზობლები, ამხ-ანაგები...)
- ადამიანის სხეულის ნაწილები (თავი, ხელი, ფეხი, ტანი, თითი, სახე, თმა...)
- ქალაქი (მოედანი, ქუჩა, სახლი, გზა, შენობა...)
- სოფელი (ეზო, სახლი, მინდორი, ბოსტანი...)
- გეოგრაფიული სახელები (ქვეყანა, ქალაქი, სოფელი, საქართველო, აზერბაიჯანი...)
- წარმომავლობის სახელები (ქართველი, აზერბაიჯანელი, რუსი...)
- სასწავლო ნივთები (წიგნი, რვეული, კალამი, ფანქარი, ცარცი...)
- ოჯახი (დედა, მამა, და, ძმა, ბებია, ბაბუა...)
- სკოლა (მასწავლებელი, მოსწავლე, საკლასო ოთახი, სამასწავლებლო...)
- შენობა (სართული, ბინა, ოთახი, სამზარეულო, სააბაზანო, სადარბაზო, კედელი, ფანჯარა, კარი...)
- ავეჯი (მერხი, დაფა, კარადა, სკამი...)
- შინაური ცხოველები (ძროხა, ცხვარი, ძალლი, კატა, თხა...)
- გარეული ცხოველები (დათვი, მელა, მგელი, ტურა, ლომი...)
- შინაური ფრინველები (ქათამი, ინდაური, ბატი, იხვი...)
- გარეული ფრინველები (არნივი, ბულბული, ბეღურა...)
- ბუნების მოვლენები (ქარი, წვიმა, თოვლი, ყინვა...)
- ტანსაცმელი (კაბა, შარვალი, ფეხსაცმელი, წინდა, პერანგი, პიჯაკი, პალტო, ქურ-თუკი...)
- ჭურჭელი (თეფში, ჭიქა, ფინჯანი, კოვზი, ჩანგალი, ქვაბი...)
- ჯანმრთელობა (ავადმყოფი, ექიმი, ნამალი, აფთიაქი...)
- ჰიგიენა (სავარცხელი, საპონი, პირსახოცი, ცხვირსახოცი, სუფთა, ჭუჭყიანი...)
- ტრანსპორტი (ავტობუსი, მანქანა, მატარებელი, მეტროპოლიტენი, ვაგონი...)
- ფულის ერთეულები
- სუპერმარკეტში, ბაზარში (რა ღირს? იაფია, ძვირია...)
- სათამაშოები (თოჯინა, ველოსიპედი, ბურთი, დოლი...)
- სურსათი (საჭმელი, რძე, ჩაი, ყავა, პური, კანფეტი, ნაყინი; საუზმე, სადილი, ვახ-შამი...)
- გართობა, თამაში
- სპორტი (ფეხბურთი, კალათბურთი, ცურვა, აუზი, სპორტული მოედანი...)
- კულტურული ობიექტები (კინო, თეატრი, კონცერტი, ზოოპარკი, ცირკი...)

თუ რამდენ ხანს უნდა გაგრძელდეს წინასაანბანო პერიოდი, ეს თავად მასწავლებელმა უნდა გადაწყვიტოს მოსწავლეთა შესაძლებლობისა და თავისებურებების გათვალისწინებით. ჩვენი რჩევაა — არ განელოთ იგი დროში, რადგანაც გახსოვდეთ: **თქვენს მოსწავლეს ძალზე ეჩქარება ქართული ანბანის გაცნობა.**

საინიურო გაკვეთილების სცენარები წინასაანგანო პერიოდისათვის

I გაკვეთილი

გაკვეთილის მასალა: ახალი სასწავლო გარემო, ენობრივი კომუნიკაციის ფორმები, თემატური ლექსიკა, წინადაღება, სიტყვა

გაკვეთილის მიზნები:

ახალი სასწავლო გარემოს გაცნობა
სწავლასთან დაკავშირებული თემატური ლექსიკის დაუფლება
მარტივი საკომუნიკაციო უნარ-ჩვევების ფორმირება (ურთიერთგაცნობა)
ლექსის დაზეპირება
მოსწავლეთა მეტყველებაზე დაკვირვება, მათი ინდ. თავისებურებების გარკვევა

გაკვეთილის მსვლელობა

აქტივობა 1 – ურთიერთგაცნობა, ახალი სასწავლო გარემოს გაცნობა:

– ეს გაკვეთილი რამდენადმე არატრადიციული ფორმით დაინტება, დიდი დრო ეთ-მობა ურთიერთგაცნობასა და ამასთან დაკავშირებული მარტივი საკომუნიკაციო ჩვევების ფორმირებას:

- შენ ვინ ხარ? რა გქვია? (მე ვარ გიორგი, ჩემი სახელია გიორგი...)
- რა გვარი ხარ? რამდენი წლის ხარ? სად ცხოვრობ?..

მასწავლებელი საუბრის გზით არკვევს მოსწავლეთა ვინაობას, აცნობს სამეტყველო ეტიკეტის: მისალმება-დამშვიდობების (გამარჯობა, სალამი... ნახვამდის, მშვიდობით, კარგად იყავი/ბრძანდებოდეთ...), მადლობის (გმადლობთ), ნებართვის (შეიძლება ავიღო? შეიძლება შემოვიდე?.. – დიახ, შეიძლება; არა, არ შეიძლება), ბოდიშის მოხდის (ბოდიში, მაპატიეთ), მიმართვის (თანატოლებთან და უფროსებთან) ... ფორმებს: სკოლის რეჟიმს, წარმოათქმევინებს ლექსებს ქართულ ენაზე (თუ იციან), აფიქსირებს ახალი სასწავლო გარემოთი გამოწვეულ განწყობილებას, აკვირდება მოსწავლეთა მეტყველებას ფონეტიკურ-ინტონაციური და ლექსიკური თვალსაზრისით; ათვალიერებინებს სახელმძღვანელოს, დააკვირვებს მასში მოთავსებულ ილუსტრაციებსა და ტექსტებზე; აცნობს მისი გამოყენების წესებს...

აქტივობა 2 – სურათის აღწერა:

მასწავლებელი კლასის ყურადღებას შეაჩერებს სახელმძღვანელოს დასაწყის გენერაციების მოთავსებულ სურათებზე, სთხოვს გაარკვიონ – რა არის დახატული, შეურჩიონ სათაური ჯერ თითოეულ მათგანს (პირობითად: 1.შეხვედრა მასწავლებელთან, 2.პირველი გაკვეთილი, 3.დასვენებაზე...), შემდეგ კი – ყველას ერთად (პირველი დღე სკოლაში), სკადონ, დააფიქსირონ სურათზე გამოხატულ მოსწავლეთა ემოციები, გაარკვიონ — რით არის იგი გამოწვეული; შეადარონ იმ სასწავლო გარემოს, რომელიც მათ საკვირაო სკოლაში დახვდათ...

აქტივობა 3 – ლექსის დაზეპირება – მასწავლებელი კლასს უკითხავს ნაწყვეტს გ. ლეონიძის ლექსიდან „დედაენა“:

- „ჩვენი წიგნი, ჩვენი დედა,
- ჩვენი ენა ქართული,

ოქროსხმიან სიმებად
გულში ამოხლართული.

გაირკვევა სიტყვა „დედაენის“ მნიშვნელობა – იგი აღნიშნავს მშობლიურ ენას („ქარ-
თული ჩვენი დედაენაა“), ასევე – იმ წიგნის სახელწოდებაცაა, რომლითაც ქართველი
ბავშვები ქართულ წერა-კითხვას სწავლობენ („იაკობ გოგებაშვილმა ბავშვებს „დედაენა“
შეუდგინა“).

აიხსნება სიტყვათშეთანხმებანი: „ოქროსხმიანი სიმები“ – სიმები, რომლებიც სასიამ-
ოვნო ხმებს გამოსცემენ (სიმი – საკრავზე გაბმული მავთული, აბრეშუმის ძაფი, რომელ-
იც რხევისას მუსიკალურ ბერას გამოსცემს – გიტარის სიმი, ჩონგურის სიმი...); „გულში
ამოხლართული“ – გულში ღრმად ჩაბეჭდილი...

გაანალიზდება ლექსი – რატომ არის წიგნი დედასთან შედარებული, რა იგულისხმება
„ოქროსხმიან სიმებში“ (დედაენა, რომელიც ბავშვებმა ამ წიგნით უნდა შეისწავლონ)...

მოსწავლეები ლექსს იზეპირებენ როგორც გუნდურად, ისე – ინდივიდუალურად.

აქტივობა 4 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

მოსწავლეები აკვირდებიან ჯერ პირველ წრეში მოთავსებულ სურათებს, ასახელებენ
მათ სახელებს (სათამაშო მანქანა, თოჯინა, ბზრიალა, ბურთი), არკვევენ, რა აქვთ ამ
საგნებს საერთო, რატომ არიან ერთ წრეში მოქცეული, რა საერთო სიტყვა აერთიანებს
მათ (სათამაშო), ასევე აკვირდებიან მეორე წრეში მოქცეულ საგნებს (ფანქრები, ჩანთა,
რვეული, წიგნი, კალამი), რა საერთო ცნების ქვეშ შეიძლება მათი გაერთიანება (სასწავლო
ნივთები). აკვირდებიან ამავე გვერდზე მოთავსებულ მარტივ სიუჟეტიან სურათებს (ბიჭი
ხატავს, გოგონა წერს, გოგონა ხელს იწევს), მათი გამოყენებით შედგება ორ- და სამსიტყ-
ვიანი წინადადებები, გაირკვევა – რამდენი სიტყვა ესმით პირველ წინადადებაში (ამ დროს
მასწავლებელი იყენებს „ტაქტის ხერხს“ – თითოეული სიტყვის წარმოთქმისას უკრავს
ტაშს):

– რომელია აქ პირველი სიტყვა? (ბიჭი), მეორე? (ხატავს).

ასევე გაანლიზდება მეორე და მესამე წინადადებებიც.

II გაკვეთილი

**გაკვეთილის მასალა: თემატური ლექსიკა, პოსტიული; ცინადაღება, სიტყვა,
მარცვალი, პგერა (პრაქტიკულად), ხელის სავარჯიშო**

მიზნები:

თემატური ლექსიკის (ბოსტნეული) დაუფლება
გაბმული მეტყველების განვითარება
ლექსის დაზეპირება
სიტყვის დამარცვლა (პრაქტიკულად)
ბერის პოზოციაზე დაკვირვება
წერისათვის მზადება – ხელის სავარჯიშო

აქტივობა 1 – თემატური ლექსიკის გაცნობა:

მასწავლებელი კლასს აკვირვებს სახელმძღვანელოში მოთავსებულ ბოსტნეულის სუ-

რათებზე: პომიდორი, ხახვი, ბადრიჯანი, კიტრი, კარტოფილი, კომბოსტო, ჭარხალი, სტა-ფილო. გაარკვევენ, რატომ არის ისინი ერთ წევში გაერთიანებული და რა საერთო სახელი აერთიანებს მათ (ბოსტნეული).

- რისთვის იყენებენ ბოსტნეულს? (საკვებად).
- თუ იცით, როგორ მოჰყავთ ბოსტნეული? (აქ მასწავლებელი მოსწავლეებს გააცნობს სიტყვის – ბოსტანი – მნიშვნელობას: მიწის ნაკვეთი, სადაც მოჰყავთ საჭმელ-საკაზმი მცენარეები – კომბოსტო, პომიდორი, კიტრი, ხახვი... მწვანილი).
- კიდევ ხომ არ გაიხსენებთ სხვა ბოსტნეულსაც, რომლებიც სურათზე არ არის დახატული?

აქტივობა 2 – სურათის აღწერა:

„ბავშვები ბოსტანში“. სურათზე გამოსახულ ბავშვებს მოსწავლეები შეურჩევენ სახელებს და მასწავლებლის დამხმარე კითხვების საშუალებით ადგენენ ზეპირ თხზულებას:

- ვის ხედავთ სურათზე? (ბავშვებს).
- სად არიან ისინი? (ბოსტანში).
- რატომ ფიქრობთ ასე? (სურათზე მოჩანს კომბოსტო, ბავშვებს კი თოხი და ბარი უჭირავთ ხელში).
- შევურჩიოთ მათ სახელები (პირობითად: გიორგი, თიკო, ლაშა, ზურა, ნინო, კახა).
- რას შვრება გიორგი? რა უჭირავს მას ხელში? (გიორგი დგას, მას ცალი ხელი ჯიბეში აქვს ჩაყოფილი, მეორეში კი ჯოხი უჭირავს).
- თიკოს რა უჭირავს ხელში? (ბარი). რას აკეთებენ ბარით? (მიწას ბარავენ). რა აცვია თიკოს? (თიკოს კაბა აცვია, კაბაზე წინსაფარი უკეთია). რა ფერის არის მისი კაბა? როგორია მისი წინსაფარი? რა ახურავს თავზე?
- რა უჭირავს ხელში ლაშას? (თოხი და ვედრო). როგორ ფიქრობთ, რად უნდა ვედრო? (წლის მოსატანად).
- რას შვრება ზურა? (სარწყავით ყვავილებს რწყავს).
- ვინ იყურება ფანჯრიდან? (ნინო).
- რას შვრება ნინო? (ის ზურას ელაპარაკება).
- სურათზე კიდევ მოჩანს ერთი ცოცხალი არსება. რა არის ეს? (ძალლი). შევურჩიოთ მას სახელი.
- რას აკეთებენ ბავშვები ბოსტანში? (ისინი კომბოსტოს უვლიან, ზურა კი ყვავილებს რწყავს).
- როგორ ფიქრობთ, შეძლებენ ბავშვები კარგი მოსავლის აღებას? (აქ მოსწავლეთა ფანტაზიას შეიძლება მივცეთ გასაქანი, დაუ, მათ საკუთარი სურვილსამებრ შეძლონ სურათზე გამოსახული ამბის გაგრძელება).
- რა სათაური შეიძლება შევურჩიოთ ამ სურათს? (ბოსტანში; ბავშვები ბოსტანში; უფროსებს დაეხმარნენ ...)

აქტივობა 3 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

გავიმეოროთ სიტყვა „კომ-ბოს-ტო“ (მასწავლებელი ამ სიტყვას დამარცვლით წარმოთქვამს და თითოეული მარცვლის წარმოთქმისას ტაშს უკრავს – იყენებს „ტაქტის ხერხს“).

- რამდენი მარცვალი წარმოვთქვი? რომელია პირველი მარცვალი? მეორე? მესამე?..
- ასევე დაიმარცვლება სიტყვები: ხახ-ვი, პო-მი-დო-რი, კიტ-რი, სტა-ფი-ლო, ჭარ-ხალი.

მასწავლებელი ერთხელ კიდევ მკაფიოდ წარმოთქვამს სიტყვას „კომბოსტო“.

- რომელი ბგერით იწყება ეს სიტყვა? (კ ბგერით). რომელი ბგერით იწყება სიტყვა „ხახვი“? „პომიდორი“?..

– ახლა დავაკვირდეთ სურათს, აქ ხატია კალათი და მის ირგვლივ კი – ბოსტნეული. მოდით, კალათში მხოლოდ ის ბოსტნეული „ჩავაწყოთ“, რომელთა სახელები კ ბერით იწყება (კიტრი, კარტოფილი, კომბოსტო).

აქტივობა 4 – ლექსის მოსმენა და დაზეპირება:

მასწავლებელი კლასს გამომეტყველებით უკითხავს ოთარ შალამბერიძის ლექსს „ჩემი ბაღჩა“:

„მოდით, ნახეთ ჩემი ბაღჩა,
ნაირფერი, როგორც ფარჩა,
აგერ ქინძი,
აგერ კამა,
ნიორი და ნიახური,
სწავლის შემდეგ ბაღჩის მოვლა
გახლავთ ჩემი სამსახური“.

აიხსნება სიტყვა „ბაღჩის“ მნიშვნელობა: პატარა ბაღი, სადაც ყვავილებთან ერთად ბოსტნეულსაც თესავენ. ასევე აიხსნება სიტყვები: ფარჩა – აბრეშუმის ძვირფასი ფერადი ქსოვილი; ქინძი, კამა, ნიახური – მწვანილები.

მოსწავლეები იზეპირებენ ამ ლექსს, ყურადღება ექცევა ბერათა მართლწარმოთქმას.

აქტივობა 5 – წერისათვის მზადება:

– შუა უჯრაში პარალელური ხაზების გავლება. მასწავლებელი კლასს ესაუბრება წერის ჰიგიენის წესებზე, აკვირვებს საწერ ბადეზე, ესაუბრება სივრცით ორიენტაციაზე (ზემოთ, ქვემოთ, ზედა ხაზი, შუა ხაზი, ქვედა ხაზი, დიდი უჯრა, პატარა უჯრა, მარცხნივ, მარჯვნივ...), აკვირვებს, საიდან იწყება ამ ხაზების მოხაზულობა, სად მთავრდება, რომელ უჯრაში, რომელ ხაზზეა განთავსებული, რამდენი უჯრა უნდა დავტოვოთ მათ შორის... მოსწავლეები ვარჯიშობენ ჯერ დაფაზე, შემდეგ – რვეულებში.

წინსაანბანო პერიოდი მასწავლებელს საკუთარი შეხედულებისამებრ შეუძლია გაამრავალფეროვნოს სხვადასხვა სახის სიუჟეტური სურათებით, რომლებიც მოსწავლეებს დაეხმარება ლექსიკური მარაგის გამდიდრებასა და გაბმული მეტყველების განვითარებაში; ასევე, მას კლასის ინტერესებისა და შესაძლებლობის მიხედვით შეუძლია შეარჩიოს ლიტერატურული მასალა, რომელსაც თვითონვე წაუკითხავს მოსწავლეებს.

მოსალოდნელი შედეგები წინასაანბანო პერიოდის პოლონ:

- I. მოსწავლეს შეუძლია მოისმინოს და ადეკვატურად აღიქვას ინფორმაცია;
- II. შეუძლია თხრობითი ხასიათის ილუსტრირებული მხატვრული ტექსტის მოსმენა და გაგება;
- III. ზეპირად შეუძლია ინფორმაციის გადმოცემა მისთვის ნაცნობ თემაზე (მარტივად);
- IV. განვითარებული აქვს ფონემატური სმენა, შეუძლია წინადადებების დაშლა სიტყვებად, სიტყვებისა – მარცვლებად, მარცვლებისა – ბერებად;
- V. შეუძლია ბერის პოზიციის გარკვევა სიტყვაში;
- VI. ძირითადად დაუფლებულია ქართული ბერების წარმოთქმის სპეციფიკას;
- VII. ახერხებს ოთხხაზიან საწერ პადეში ორიენტირებას და შეუძლია მასწავლებლის მითითებით სხვადასხვა დეტალების (სწორი ხაზი, რკალი, რგოლი) მოხაზვა.

სანიმუშო გაკვეთილების სცენარები საარანტო პრიორიტეტის

გაკვეთილის მასალა: ი და ა ასო-ბგერები

მიზნები:

- ი და ა ასოების გაცნობა, მათი კითხვა და წერა
- სიტყვის ბგერითი ანალიზისა და სინთეზის უნარის განვითარება
- ფონემატური სმენის განვითარება
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- გრაფიკული ჩვევების ფორმირება
- სწორი კითხვის ჩვევის გამომუშავება
- თავაზიანი მიმართვის ფორმების დაუფლება

აქტივობა 1 – პროვოცირება:

მასწავლებელი კლასს გამომეტყვლებით უკითხავს ნოდარ დუმბაძის ლექსს „ია“:

„რა ყვავილს ვგავარ, თუ იცით?
კარგად შემხედეთ, აბა,
ცისფერი ქუდი მახურავს,
მაცვია ლურჯი კაბა,
ბაღში ვარ, ხელით მატარებს
ჩვენი მებაღე ძია,
თავზე პეპელა მაზის და
იცით? მე ია მქვია“.

გაანალიზდება, როგორ არის ლექსში ია დახასიათებული (ცისფერი ქუდი ახურავს, ლურჯი კაბა აცვია), იხსენებენ, რა იციან ამ ყვავილის შესახებ, ჩამოთვლიამ მის ნიშნებს (აქ სასურველია მასწავლებელმა გამოიყენოს საგნობრივი თვალსაჩინოება და თვალნათლივ აჩვენოს მოსწავლეებს ია ან მისი სურათი): გაზაფხულის მახარობელია, მინდვრის ყვავილია, სურნელოვანია, ნაზია, ლურჯი ფერის არის... მოსწავლეები სურვილის მიხედვით იზეპირებენ მთლიანად ლექსს ან მხოლოდ მის ნაწილს.

აქტივობა 2 – სიტყვის ანალიზი და სინთეზი:

ლექსის დაზეპირების შემდეგ მოსწავლეთა საერთო ძალებით სიტყვის – ია – გამოყენებით შედგება წინადადება: „ია ლამაზი ყვავილია“, / „ია გაზაფხულზე ყვავის“...

– რამდენი სიტყვა გესმით ამ წინადადებაში? რომელია პირველი სიტყვა? მეორე? მესამე?

– გავიმეოროთ სიტყვა „ია“ (წარმოთქვამს დამარცვლით: ი-ა). რამდენი ბგერა გესმით? რომელია პირველი ბგერა? მეორე?

– მოვიფიქროთ სიტყვები, რომლებიც ა) ი (ა) ასო-ბგერით იწყება, ბ) ი (ა) ასო-ბგერ-აზე მთავრდება, გ) ორი ი (ა) ასო-ბგერაა, დ) ი და ა ასო-ბგერები ერთად გვხვდება...

– დავასახელოთ სიტყვები, რომლებიც ა) „ია“-თი იწყება (იადონი, იასამანი, იამზე...), ბ) რომლებიც „ია“-თი მთავრდება (გალია, ლია, გია...).

აქტივობა 3 – ი და ა ასოების გაცნობა:

ამის შემდეგ მასწავლებელი „მოძრავი ანბანიდან“ აჩვენებს ი და ა ასოებს, ავალებს მოსწავლეებს, თავადაც მოძებნონ ისინი და აჩვენონ ერთმანეთს. მოსწავლეები მოძრავი ასოების გამოყენებით ადგენენ სიტყვებს „ია“, „აი“. აანალიზებენ, რამდენი ასოა თითოეულ სიტყვაში, აინყობა ფრაზა: „აი ია“, აკვირდებიან, რამდენი სიტყვაა, რომელია პირველი სიტყვა, მეორე; შემდეგ ამ სიტყვებს უვცლიან ადგილებს და ისე კითხულობენ მიღებულ ფრაზას...

აქტივობა 4 – საანალიზო მასალის კითხვა:

„მოძრავი ანბანით“ ვარჯიშის შემდეგ მასწავლებელი სახელმძღვანელოდან კითხულობს საანალიზო ტექსტს „ია“, ავარჯიშებს მის კითხვაში მოსწავლეებსაც, კითხულობენ როგორც ინდივიდუალურად, ისე – გუნდურად.

მასწავლებელი კლასის ყურადღებას მიაპყრობს „მატარებელს“, რომელსაც ყველა ფანჯარა დაკეტილი აქვს, გარდა ორისა, საიდანაც ი და ა ასოები მოჩანს:

– ეს დახურული ფანჯარები თანდათან გაიღება ყოველი ახალი ასო-ბგერის შესწავლისას. როცა ყველა ფანჯარა გაიღება, ანუ ყველა ასო თავის ადგილს დაიკავებს, თქვენ უკვე კითხვა გეცოდინებათ და მატარებელიც დაიძვრება ქართული ენის სამყაროსაკენ!

აქტივობა 5 – ი და ა ასოების, სიტყვისა და ფრაზის წერა:

დაფაზე იწერება ი ასო, გაანალიზდება გრაფიკულად (რომელ უჯრაში იწერება, რას ჰგავს მხაზულობით – რკალს, საიდან იწყება მისი წერა, საითკენ მიემართება ხელი, სად მთავრდება). ასევე გაანალიზდება ა ასოც, შემდეგ კი სიტყვა – ია და ფრაზა — აი ია (რამდენი ასოა, რომელია პირველი ასო, მეორე, რა შუალედებია ასოებს შორის, სიტყვებს შორის, რა წერია წინადადების ბოლოს, უჯრის რომელ კუთხეშია „წერტილი“ განთავსებული). მოსწავლეები ვარჯიშობენ ჯერ დაფაზე, შემდეგ კი – რვეულებში.

აქტივობა 6 – სიტუაციური სავარჯიშო:

ამგვარი სავარჯიშოს შესრულებას სულ რამდენიმე წუთი ეთმობა. მასწავლებელი კლასს სთავაზობს თემას, რომელზეც მოსწავლეებმა უნდა შეთხზან მცირე ზომის ტექსტი და გაითამაშონ დიალოგების სახით. ამჯერად გთავაზობთ თემას „**სტუმრად**“. მოსწავლეებმა უნდა აღწერონ ეს სიტუაცია (ვინ არის სტუმარი, ვინ არის მასპინძელი, როგორ ვხვდებით სტუმარს...), თავად წამოიდგენენ თავს სტუმრის (მასპინძლის) როლში და საუბრობენ. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა მიმართვის ფორმებს (მობრძანდით, დაბრძანდით, მიირთვით, გმადლობ...). ამ მიზნით შეიძლება გამოვიყენოთ წყვილებში მუშაობაც (სტუმარი, მასპინძელი).

გაკვეთილის მასალა: შ ასო-პგრა

მიზნები:

- შ ასო-პგერის გაცნობა, მისი კითხვა და წერა
- სიტყვის ბგერითი ანალიზისა და სინთეზის უნარის განვითარება
- ფონემატური სმენის განვითარება
- ბგერის მართლწარმოთქმაზე ვარჯიში
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- სწორი კითხვისა და წერის ჩვევის გამომუშავება
- მეტყველების განვითარება

აქტივობა 1: პროვოცირება – მასწავლებელი კლასს ესუბრება ფრინველების შესახებ. უჩვენებს მათს სურათებს და ავალებს, გაიხსენონ რა იციან მათ შესახებ. დაჯგუფდება: ა) შინაური ფრინველები: (ქათამი, ინდაური, იხვი, ბატი...) ბ) გარეული ფრინველები (მერცხალი, ბელურა, არწივი, შოშია...), ანვდის მოკლე ინფორმაციას მათ შესახებ – სად ცხოვრობენ, რით იკვებებიან, რომელი გარეული ფრინველებია გადამფრენი, სად მიფრინავენ ზამთარში, რატომ მიფრინავენ... შემდეგ გამომეტყველებით უკითხავს შიო მღვიმელის ლექსს „შოშია და ბავშვები“:

„– რად მოფრენილხარ, შოშიავ,
შენ ასე ადრიანადა?
– რა ვქნა, ვიყავი სხვა მხარეს,
ვიყავი ნაღვლიანადა.
ვიცოდი, ზამთრის ნაწყვეტი
აქ კიდევ დამიხვდებოდა,
შემანუხებდა შიმშილი
და კიდეც შემცივდებოდა,
მაგრამ გავძედე წამოსვლა,
არ შევუშინდი ზამთარსა
და მოვატანე კიდეცა
ჩემი სამშობლოს მთა-ბარსა“.

ლექსი ლექსიკური თვალსაზრისით ცოტა რთულია, ამიტომ აიხსნება სიტყვები და გამოთქმები:

ვიყავი ნაღვლიანადა – მოწყენილი ვიყავი
ზამთრის ნაწყვეტი – ზამთრის ნარჩენი, სუსხი, სიცივე
შემანუხებდა შიმშილი – მომშივდებოდა, საჭმელის შოვნა გამიჭირდებოდა
მოვატანე... სამშობლოს – სამშობლოში დავბრუნდი

გაირკვევა, ვისი საუბარია ლექსში გადმოცემული (შოშიასი და ბავშვების), რას ეკითხებიან ბავშვები შოშიას (რატომ მოფრინდა იგი ასე ადრე), რას პასუხობს შოშია (სხვა მხარეში ძალიან მოწყენილი ვიყავი და ვეღარ გავძელიო), რატომ არ შეუშინდა იგი ზამთარს (მას ძალიან ენატრებოდა თავისი ქვეყანა და ამიტომაც არ ეშინოდა ზამთრის), როგორია ამ ლექსის მიხედვით შოშია (გამბედავი, უშიშარი, ძალიან უყვარს თავისი სამშობლო...). მოსწავლეები იზეპირებენ ამ ლექსს და კითხულბენ წყვილებში როლებად (შოშია, ბავშვები).

აქტივობა 2 – სიტყვის ანალიზი და სინთეზი:

ლექსის მიხედვით შედგება წინადადება, რომელშიაც იქნება სიტყვა „შოშია“ (შოშია სამშობლოში დაბრუნდა, /შოშია უშიშარი ფრინველია/, შოშიას ძალიან უყვარს თავისი სამშობლო...).

– რამდენი სიტყვაა ამ წინადადებაში? რომელია პირველი სიტყვა? მეორე? მესამე?..

– მკაფიოდ წარმოთქვით სიტყვა **შო-ში-ა** (მასწავლებელი მკაფიოდ წარმოთქვამს ამ სიტყვას დამარცვლით, შეიძლება ამ დროს გამოიყენოს ტაქტის ხერხიც – ტაში თითოეული მარცვლის წარმოთქმისას). რამდენი მარცვალი გესმით ამ სიტყვაში? რომელია პირველი მარცვალი? მეორე? მესამე? რამდენი ბგერა გესმით ამ სიტყვაში? (სიტყვას შლის ბგერებად: **შ-ო-შ-ი-ა.** აქაც შეიძლება ტაქტის ხერხის გამოიყენება). რომელია პირველი ბგერა? მეორე? მესამე?.. რომელი ბგერა მეორდება?

– მკაფიოდ წარმოთქვით ბგერა **ჰ** (თვითონ აძლევს ამ ბგერის მართლწარმოთქმის ნიმუშს და ავარჯიშებს მის წარმოთქმაზე. **დაიმახსოვრეთ:** **ჰ** ამ ასაკის მოსწავლეთათვის წარმოსათქმელად საკმაოდ რთული ბგერაა ამიტომ ამ მიმართებით მუშაობაა საჭირო).

– დაასახელეთ სიტყვები, რომლებიც ა) **ჰ** ბგერით იწყება, ბ) რომელშიც **ჰ** ბგერაა, გ) ორი **ჰ** ბგერა.

აქვე შეიძლება დავაზეპირებინოთ ენის გასატეხიც:

„შარიშური, შარიშური, ვინ წაუსვა შავ შაშვს მური?“

აქტივობა 3 – მოძრავი ანბანით მუშაობა:

მასწავლებელი კლასს „მოძრავი ანბანიდან“ უჩვენებს **ჰ** ასოს, მოსწავლეებიც ეძებენ მას თავიანთ ანბანში და მისი გამოყენებით აწყობენ სიტყვებს: „შოშია“, „მუშა“, „შუშა“, „შეშა“, „შოთი“, „შოთა“... ამ დროს შეიძლება გამოვიყენოთ ჯგუფური მუშაობა: მოსწავლეებს შეეძლებათ ერთმანეთის შეცდომის აღმოჩენა და გასწორება. ხდება აწყობილი სიტყვების ანალიზი (სიტყვები დაიშლება ჯერ მარცვლებად, შემდეგ – ასოებად), შემდეგ – სინთეზი (ასოების შეერთებით ჯერ მარცვლების, შემდეგ სიტყვების მიღება), აინყობა წინადადება: „შოშიას შია“, გაანალიზდება, რამდენი სიტყვაა მასში, რამდენი მარცვალია თითოეულ სიტყვაში, რომელ სიტყვაში გვხვდება **ჰ** ასო ერთხელ, რომელ სიტყვაში მეორდება იგი...

აქტივობა 4 – ტექსტის კითხვა:

ტექსტს გამომეტყველებით, მკაფიოდ კითხულობს მასწავლებელი, სასურველია, ამ დროს მოსწავლეები თვალს ადევნებდნენ მასწავლებლის წაკითხულს. მოსწავლეები ვარჯიშობენ ტექსტის კითხვაში ჯერ ინდივიდუალურად, შემდეგ – გუნდურად. აიხსნება მათ-თვის გაუგებარი სიტყვები (**მაშო** – გოგონას სახელია, **შიო** – ბიჭის სახელია, **შოთი** – თონეში გამომცხვარი გრძელი ფორმის პურია...). სასურველია, მოსწავლეებმა თვითონ მოიძიონ ასეთი სიტყვები და თვითონვე ურთიერთდახმარებით ახსნან იგი. მასწავლებელი ჩაერევა საჭიროების შემთხვევაში.

ტექსტს კითხულობენ როგორც მთლიანად, ისე — წაწილ-წაწილ. მივმართავთ **გამოკრებით კითხვასაც:** მოძებნეთ და წაიკითხეთ ტექსტში სიტყვები.: ა) რომლებიც იწყება **ჰ** ბგერით (შეშა, შუშა, შოთი), ბ) რომელშიც **ჰ** ბგერა შუაშია (მუშა, მიშა), გ) რომელშიც ორი **ჰ** ბგერაა (შეშა, შუშა, შოშია), დ) რომლებიც ორი ერთნაირი ხმოვნით მთავრდება (შეშაა, შუშაა, მუშაა), ე) რომლებშიც ერთი თანხმოვანი და ორი ხმოვანია (შია, შიო, უთო).

– მოძებნეთ და წაიკითხეთ ა) პირველი სტრიქონის მეორე წინადადება, ბ) მეორე სტრიქონის ბოლო წინადადება, გ) ორმარცვლიანი სიტყვები, დ) სამმარცვლიანი სიტყვები...

საკითხავი მასალის მიხედვით მოსწავლეები ერთმანეთს (ან მასწავლებელი მოსწავლეებს) უსვამენ კითხვებს ტექსტის ირგვლივ: – შიო ვისი ძმაა? (შოთასი), შეშა რისია?

(მუხის), უთო ვისია? (მაშოსი), შოშია როგორი ფრინველია? (მგალობელი), კიდევ რომელი მგალობელი ფრინველები იცით?..

აქვე ტექსტში მოცემულია მარცვლები (**შო-, -შა**), მოსწავლეებმა უნდა დაუმატონ მარცვალი ბოლოში ან თავში ისე, რომ სიტყვები მიიღონ (**შო-თა, შო-პა, შო-თი; მუ-შა, შე-შა, შუ-შა**).

აქტივობა 5 – შასოს წერა ცალკე, სიტყვაში, წინადადებაში:

დაფაზე იწერება შასო, გაანალიზდება იგი გრაფიკულად (რამდენ უჯრაში იწერება, საიდან იწყება მისი წერა, საით მიემართება ხელი მისი წერისას, სად მთავრდება, რომელ ასოს ჰგავს მოხაზულობით /მ-ს/, რით ჰგავს ამ ასოს, რით განსხვავდება....). ასევე გაანალიზდება სიტყვა „**შოშია**“ და წინადადება „**შიო მიშას ძმაა**“. ყურადღება მახვილდება შუალედების დაცვაზე ა) ასოთა შორის (შასოს წერა უჯრის გამოტოვების გარეშე იწყება), ბ) სიტყვათა შორის, გ) სიტყვასა და სასვენ ნიშანს შორის.

აქტივობა 6 – სიტუაციური სავაჭიშო – „მისალმება“:

მოსწავლეები მასწავლებელთან ერთად ქმნიან სხვადასხვა სიტუაციას: ა) როდესაც ასაკით უფროსი ესალმება უმცროსს, ბ) როდესაც ასაკით უმცროსი ესალმება უფროსს, გ) როდესაც თანატოლები ესალმებიან ერთმანეთს. მოსწავლეები ეცნობიან და მოცემულ სიტუაციაში იყენებენ მისალმების ისეთ ფორმებს, როგორიცაა: გამარჯობა, მოგესალმებით, დილა მშვიდობისა... აგრეთვე ყურადღება მახვილდება მისალმებისას ჟესტ-მიმიკის გამოყენებაზე: ხელის აწევა, ხელის ჩამორთმევა, ქუდის მოხდა, თავის დაკვრა...

მოსალოდნელი შედეგები საანქარო პერიოდის შემდეგ:

1. მოსწავლეს შეუძლია მოისმინოს და ადეკვატურად აღიქვას მარტივი ინფორმაცია; შეუძლია სწორად რეაგირება ნაცნობ სამეტყველო სიტუაციებში.
5. მოსწავლეს გამომუშავებული აქვს ფონოლოგიური უნარ-ჩვევები.
6. მოსწავლეს შეუძლია ანბანური პრინციპის გაგება და გამოყენება.
7. მოსწავლეს შეუძლია წერილობითი კოდის გაშიფრა.
9. მოსწავლეს შეუძლია ანბანის ყველა ასოს გამოწერა.
10. მოსწავლეს შეუძლია კარნახით წერა და ნაბეჭდი ტექსტიდან / დაფიდან მარტივი წინადადებების გადაწერა.

საიმუშო გაკვეთილების სცენარები ანდანისშემდგომი პერიოდისათვის:

გაკვეთილის მასალა: ა. გურგენიძის ლექსი „აი ია“; სიტყვა, მარცვალი

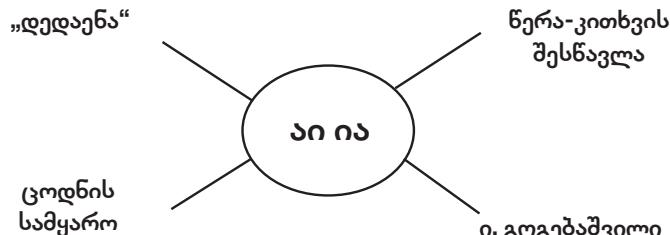
მიზნები

- სწორი და შეგნებული კითხვის ჩვევის გამომუშავება.
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება, ახალი ლექსიკური ერთეულების დაუფლება და მეტყველებაში პრაქტიკულად გამოყენება.
- გაბმულ მეტყველებაზე მუშაობა.
- აზროვნების განვითარება – საკუთარი აზრის ჩამოყალიბება და დასაბუთება.
- გრაფიკული ჩვევების დაუფლება.

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება:

მასწავლებელი წარმოთქვამს და დაფაზე წერს ფრაზას – „აი ია“. კლასს ავალებს, მოიფიქროს, რას ახსენებს ეს ფრაზა, რა იციან მის შესახებ...

მუშაობა შეიძლება ჩატარდეს როგორც ინდივიდუალურად, ისე წყვილებში. მოსაფიქრებლად ეძლევა რამდენიმე წუთი. მოსწავლეები გამოთქვამენ თავიანთ მოსაზრებებს ამ ფრაზის ირგვლივ, თითოეული მოსაზრება იწერება დაფაზე, ამ დროს დაუშვებელია კამათი, კრიტიკა, შეფასება. მოქმედებს პრინციპი: „**ყველა აზრი მნიშვნელოვანია**“. დაფაზე ივსება „**გონიერივი იერიშის რუკა**“:

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა:

ტექსტის კითხულობს ჯერ მასწავლებელი, შემდეგ კი – კითხვაში განაფული მოსწავლე. კონტექსტის მიხედვით აიხსნება ახალი სიტყვები და გამოთქმები:

შვენის – ალამაზებს, ამშვენებს;

მოჩეულის – მოჩეულის, მოედინება (ითქმის წყალზე, სითხეზე), **საქართველოს უკვდავება მოჩეულის** – საქართველოს უკვდავება გრძელდება,

დაილია – აქ: დამთავრდა, გამოილია; **საქართველოს უკვდავება... განა დაილია** – საქართველოს ბედნიერება, სიკეთე, არ დამთავრებულა;

მომავალი თაობა – ახალგაზრდები, აქ: ბავშვები, რომლებიც ქართულად წერა-კითხვას სწავლობენ;

მამული – სამშობლო...

აქვე მოსწავლეები ათვალიერებენ ფერად ილუსტრაციას – მერცხალს აივნის სახურავთან ბუდე აქვს გაკეთებული, ბარტყებს თავს დასტრიალებს, საკვებს უზიდავს. იქვე გადაშლილია „დედა ენა“.

აკეთებენ დასკვნას – აივნიან სახლს მერცხლის ბუდე შვენის, „დედანას“ – „აი ია“.

ვარჯიშობენ კითხვაში. გამოიყენება კითხვის ყველა სახე (**ინდივიდუალური, გუნდური, გაგრძელებით, გამოკრებით...**) ყურადღება მახვილდება მართლწარმოთქმაზე, სასვენი ნიშნების („**წერტილი**“, „**მძიმე**“) ხმარების შემთხვევებზე, სწორი კითხვის ჩვევებზე...

ამავე გვერდზე მოცემულია გამოცანა, რომელიც გაანალიზდება კლასის ძალებით:

თეორი ხნული – წიგნის ფურცელი, შავი თესლი – ასოები; მთესველი – ამ შემთხვევაში მოსწავლე, რომელიც კითხვას სწავლობს და ცოდნას ეზიარება (პასუხი: წიგნი).

აქტივობა 3 – ლექსის ანალიზი:

მოსწავლეები უკვირდებიან მხატვრულ შედარებას (ტერმინის მიწოდების გარეშე):

„როგორც მერცხლის კოხტა ბუდე
შვენის სახლებს აივნიანს,
ისე შვენის წიგნის ფურცელს
„ბი ია“, „ბი ია“.

გაანალიზდება, რატომ არის „აი ია“ მერცხლის ბუდესთან შედარებული, რატომ ჰგონია პოეტს, რომ წიგნს ეს ფრაზა ამშვენებს, ეთანხმებიან თუ არა ამ შედარებას...

აქვე ცდილობენ მოძებნონ ლექსში ის ადგილები, რომლებიც სავარჯიშოშია მითითებული. ეს დავალებები შეიძლება გამოვიყენოთ ჯგუფური მუშაობისათვის.

აქტივობა 4 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

ეს სავარჯიშო შეიძლება შესრულდეს გუნდურად. მუშაობაში ჩაერთვება მთელი კლასი. დავალება ითვალისწინებს ტექსტიდან ოთხმარცვლიანი სიტყვების დასახელებას. ასეთი სიტყვა ცხრაა. ესენია: **საქართველოს, უკვდავება, დედასავით, შევიყვარეთ, მომავალი, თაობები, აივლიან, ჩაივლიან, აივნიან.** სიტყვები ჩამოიწერება დაფაზე, გარკვევა, რატომ არის ისინი ოთხმარცვლიანი (თითოეულ მათგანში ოთხი ხმოვანია). ასევე აანალიზებენ სიტყვათა წყვილს – აივლიან, ჩაივლიან. მასწავლებელი ავალებს შეადგინონ მათი გამოყენებით წინადადებები; აკვირდებიან ჯერ მათ ბეგრით შედგენილობას – ისინი ერთნაირი ბეგრითი შედგენილობისაა, განსხვავებას ქმნის მხოლოდ **ასო-ბეგრა;** შემდეგ – მნიშვნელობას (ორივე შემთხვევაში სიტყვა უკავშირდება სიარულს, სვლას, ოღონდ სხვადასხვა მიმართულებით).

ტექსტში გამოყენებული სიტყვებით ივსება კროსვორდი (**პასუხი:** ბუდე, მზე, უკვდავება, აი, შვენის, განა, ია).

აქტივობა 5 – წერითი დავალება:

მოსწავლეებმა ლექსიდან ის ადგილი უნდა ამონერონ, რომელიც ყველაზე მეტად მოენონათ (გამოკრებითი გადაწერა), ოღონდ ზეპირად აუცილებლად უნდა დაასაბუთონ თავისი მოსაზრება.

გაკვეთილის მასალა: ი. გოგებაშვილის „ერთი და ორი“; მარცვალი. სიტყვა

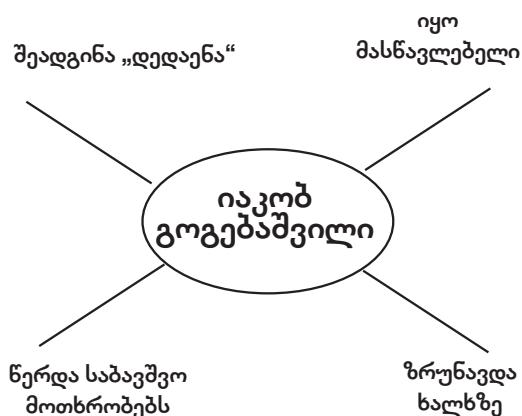
მიზნები

- მეტყველების განვითარება – გაბმულ მეტყველებაზე მუშაობა.
- აზროვნების განვითარება – საკუთარი აზრის ჩამოყალიბება და დასაბუთება.
- სწორი და შეგნებული კითხვის ჩვევის დაუფლება.
- სწორი წერის ჩვევის დაუფლება

აქტივობა I – კითხვისათვის მზადება:

მასწავლებელი კლასს უჩვენებს ი. გოგებაშვილის პორტრეტს და სთხოვს მოსწავლეებს, გაიხსენონ, რა იციან მის შესახებ, მისი რომელი ნაწარმოები მოუსმენიათ. დაფაზე იწერება იაკობ გოგებაშვილი, მოსწავლეებმა უნდა დაასახელონ ყველა ფრაზა, რასაც ეს სახელი ახსენებთ: საბავშვო მწერალი, „დედაენის“ ავტორი, პედაგოგი...

აქვე მასწავლებელი დაფაზე წერს სიტყვას „ბრძენკაცი“ და კლასს უხსნის მის მნიშვნელობას – ძალიან ჭკვიანი ადამიანი, ვის აზრსაც აფასებენ, ისმენენ და ცხოვრებაშიც იყენებენ. მოსწავლეებს ეუბნება, რომ ი. გოგებაშვილის ყველა მოთხრობასთან არის აღნიშვნა „ბრძენკაცის დარიგება“.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა:

მასწავლებელი გამომეტყველებით კითხულობს მოთხრობას „ერთი და ორი“. მასწავლებლის შემდეგ კითხულობენ მოსწავლეები; კითხულობენ ტექსტს მთლიანად, ნაწილ-ნაწილ; ინდივიდუალურად, გუნდურად, წყვილებში... ყურადღება მახვილდება სწორი კითხვის წესების დაცვაზე, სიტყვათა მართლწარმოთქმაზე... ტექსტში არის როგორც თხრობითი, ასევე კითხვითი წინადადებები, რომლებსაც კითხულობენ სათანადო ინტონაციით (მასწავლებლის ნიმუშის მიხედვით).

აქტივობა 3 – ტექსტის ანალიზი:

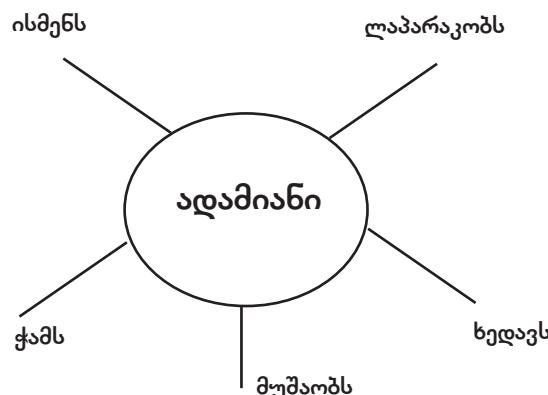
მოსწავლეები მასწავლებლის მითითებით ცალ-ცალკე კითხულობენ მწერლის თითოეულ დარიგებას, აანალიზებენ მათ, გამოთქვამენ და ასაბუთებენ საკუთარ მოსაზრებას – რამდენად მართებულად მიაჩნიათ ეს დარიგება, იხსენებენ სათანადო შემთხვევებს ცხოვრებიდან თუ მოსმენილი ლიტერატურული მასალიდან. აქ მასწავლებელმა შეიძლება გამოიყენოს ჯგუფური მუშაობაც. მხოლოდ ამის შემდეგ შეიძლება გადმოაცემინოს ტექსტი თხრობით 1-2 მოსწავლეს.

აქვე ყურადღება მახვილდება ტერმინ „დედაენაზე,“ რომელიც მშობლიური ენის სინონიმია, გაირკვევა ამ სიტყვის მნიშვნელობა და აზრობრივი დატვირთვა.

აქტივობა 4 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

მოსწავლეებმა უნდა მოძებნონ ტექსტში ერთმარცვლიანი სიტყვები (ასეთი სულ 6-ია) და თანმიმდევრობით ჩამონქრონ დაფაზე: შენ, გაქვს, კი, რომ, და, თქვა. უნდა განსაზღვრონ, რატომ არის აქ ერთი მარცვალი (იმიტომ, რომ ერთი ხმოვანია).

აქვე მოცემულია დავალება – რა და რა მოქმედებებს ასრულებს ადამიანი? (მოქმედების აღმნიშვნელი სიტყვები ტექსტიდან უნდა ამონქრონ):

აქტივობა 5. წერითი დავალება – ამონქრონ მწერლის ერთ-ერთი დარიგება (გამოკრებითი გადაწერა) და ზეპირად დაასაბუთონ თავიანთი მოსაზრება.

გაკვეთილის მასალა: ი. გოგიაშვილის „მუქთამჭამელა“; ნინაღადება

მიზნები

- სწორი და შეგნებული კითხვის ჩვევის დაუფლება.
- მეტყველების განვითარება:
 - ა) ლექსიკური მარაგის გამდიდრება; ბ) გაბმულ მეტყველებაზე მუშაობა.
- კრიტიკული აზროვნების განვითარება: საკუთარი აზრის ჩამოყალიბება და დასაბუთება.
- სწორი წერის ჩვევის ფორმირება.

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება:

მასწავლებელი სადისკუსიოდ კლასს სთავაზობს ორ საკითხს: 1) რა არის ადამიანი-ში მთავარი: გარეგნობა თუ ხასიათი? 2) ცვლის თუ არა ჩაცმულობა ადამიანს? კლასს მოსაფიქრებლად ეძლევა 3 წუთი. ამის შემდეგ მასწავლებელი ყველა მსურველს აძლევს აზრის გამოთქმის საშუალებას, გამოთქვამს თითოეულ განსხვავებულ მოსაზრებას, შემდეგ კლასთან ერთად აჯამებს მათ.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა:

ტექსტის კითხვამდე აიხსნება სიტყვა „მუქთამჭამელა“ – ზარმაცი, უქნარა ადამიანი, რომელიც სხვისი შრომით ცხოვრობს.

ტექსტს მასწავლებელი თავიდან ბოლომდე კითხულობს გამომეტყველებით, აკითხებს კითხვაში განაფულ მოსწავლესაც; შემდეგ რამდენიმე მოსწავლეს აკითხებს ნაწილ-ნაწილ და ინყება ლექსიკურ-ფრაზეოლოგიური ანალიზი, აიხსნება სიტყვები და იდიომატური გამოთქმები:

აბუჩად ჰყავდა აგდებული – დასცინოდა.

მასხრად აიგდო – სასაცილოდ აიგდო, დასცინა.

ჩოხა – მამაკაცის ქართული, ეროვნული სამოსი.

გაისარჯე – იშრომე, იმუშავე.

პატივი დამედება – პატივისცემით მომექცევიან, დამაფასებენ.

აქვე მასწავლებელი კლასს აძლევს დავალებას – ამ ახალი სიტყვებისა და გამოთქმების გამოყენებით შეადგინონ წინადადებები.

მოსწავლეები ვარჯიშობენ კითხვაში, გამოიყენება ინდივიდუალური და გუნდური კითხვა, გაგრძელებით კითხვა, გამოკრებით კითხვა.

კითხულობენ და აანალიზებენ ტექსტის ბოლოს მოცემულ ანდაზას, აკავშირებენ მას წაკითხულთან, იხსენებენ სხვა მსგავს ანდაზებსაც...

აქვე გაანალიზდება ფერადი ილუსტრაციაც. მოსწავლეები აკვირდებიან მასზე გამოსაზულ პერსონაჟებს, ცდილობენ გამოხატონ მხატვრის დამოკიდებულება, შეაქვთ სათანადო კორექტივები.

აქტივობა 3 – ტექსტის ანალიზი:

მოსწავლეები კითხვებზე პასუხით გადმოსცემენ ტექსტის შინაარსს, ამავე დროს, აანალიზებენ მას და გამოხატავენ საკუთარ დამოკიდებულებას ნაწარმოების პერსონაჟისადმი, აქ შეიძლება მასწავლებელმა გამოიყენოს ამგვარი თანმიმდევრობა:

აღნერეთ – როგორია მუქთამჭამელა ხასიათით, ჩაცმულობით?

შეადარეთ – თქვენთვის ცნობილ რომელ გმირს ჰგავს იგი? (მაგალითები შეიძლება დასახელდეს როგორც ლიტერატურული ნაწარმოებებიდან, ისე ფილმებიდან).

შეაფასეთ – რამდენად მისაღებია გმირის მოქმედება? გამოხატონ მის მიმართ საკუთარი პოზიცია, დაასაბუთონ სათანადო არგუმენტებით.

აქტივობა 4 – გააკეთეთ დასკვნა:

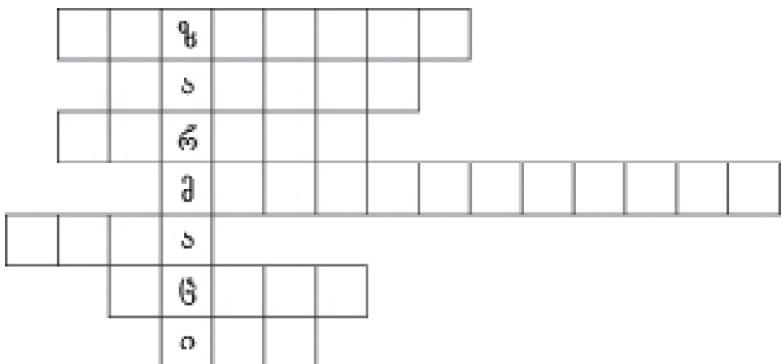
მასწავლებელი კლასს სთავაზობს ამ ნაწარმობის გაგრძელებას. კლასი შეიძლება დაიყოს ჯგუფებად, თითოეულმა ჯგუფმა უნდა წარმოადგინოს საკუთარი ვარიანტი და დაასაბუთოს იგი. თუ მოსწავლეებს არ აკმაყოფილებთ სახელმძღვანელოში მოცემული დასკვნები, შეუძლიათ განავრცონ იგი ან შემოგვთავაზონ თავისი აზრი (ოღონდ აუცილებლად დასაბუთებული).

აქტივობა 5 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

მოსწავლეებს ევალებათ ტექსტში ოთხსიტყვიანი წინადადებების მოძებნა. ასეთი ორია: „ყველას აბურიად ჰყავდა აგდებული“, „ყველამ უფრო აიგდო მასხრად“, ვავალებთ, გადააკეთონ ისინი 5-6 სიტყვიან წინადადებებად და დააკვირდნენ სიტყვათა მატებასთან ერთად როგორ იცვლება, ზუსტდება აზრი. მაგალითად, „ყველას აბურიად ჰყავდა აგდებული“, – „მუქთამჭამელა ყველას აბურიად ჰყავდა აგდებული“, „საცოდავი მუქთამჭამელა ყველას აბურიად ჰყავდა აგდებული“...

აქვე მასწავლებელი დაფაზე ხაზავს კროსვორდს და კლასს ავალებს შეავსოს იგი მხოლოდ ტექსტიდან ამოკრეფილი სიტყვებით:

(პასუხები: მეზობელი, პატივი, უარესი, მუქთამჭამელა, ჩოხა, იცვლი, იყო).

აქტივობა 6 – წერითი სამუშაო – მეზობლის სიტყვები (გამოკრებითი გადაწერა).

**გაკვეთილის მასალა: ი. გოგებაშვილის „მენავეები“;
ცინადაღება. სიტყვა**

მიზნები

- ხმამაღალი და სწორი კითხვის ჩვევის დაუფლება.
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება;
- გაბმულ მეტყველებაზე მუშაობა.
- კრიტიკული აზროვნების განვითარება.
- სწორი წერის ჩვევის დაუფლება.

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება:

მასწავლებელი დაფაზე წერს სიტყვებს – „მენავე“, „ნავი“, „ქარიშხალი“ და კლასს სთავაზობს, შეადგინოს პატარა მოთხრობა ამ სიტყვების გამოყენებით. აქ შეიძლება კლასი დაიყოს ჯგუფებად და თითოეულმა ჯგუფმა წარმოადგინოს საკუთარი ვარიანტი.

სახელმძღვანელოში გვერდზე მოცემულია სურათი, რომელსაც იყენებენ ზეპირი თხზულების შედგენისას. ამბის გადმოცემისას ისინი არიან აბსოლუტურად თავისუფალნი, მასწავლებელი არ ზღუდავს მათ, აძლევს სრულ გასაქანს მათ ფანტაზიას.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა:

ტექსტს ჯერ მასწავლებელი კითხულობს გამომეტყველებით, შემდეგ კი კითხვაში განაფული რამდენიმე მოსწავლე. აიხსნება უცნობი სიტყვები:

მენავე – ნავის წამყვანი.

ნიჩაბი – 1. ხისგან გამოთლილი სამეურნეო იარაღი მარცვლეულის მოსახვეტად, 2. (აქ) – წყალში მოსასმელი ბრტყელბოლოიანი ფართო კეტი (ხისა), რომლითაც ნავი მიჰყავთ (უჩვენებს სურათზე).

ქარიშხალი – ძლიერი ქარი.

ევედრებით – ეხვეწებით, ემუდარებით, სთხოვთ.

ვარჯიშობენ კითხვაში. გამოიყენება კითხვის ყველა სახე (ინდივიდუალური, გუნდური, გაგრძელებით, გამოკრებით). ყურადღება მახვილდება მართლწარმოთქმაზე, სასვენი ნიშნების ხმარების შემთხვევებზე, სწორი კითხვის ჩვევებზე...

აქვე მასწავლებელი კლასს აძლევს დავალებას – ამ ახალი სიტყვების გამოყენებით შეადგინონ წინადადებები.

ასევე კითხულობენ და აანალიზებენ ტექსტის ბოლოს მოცემულ ანდაზას: „ცუდად ჯდომას (უსაქმურად ჯდომას) ცოტა შრომა სჯობიაო“. აკავშირებენ მას წაკითხულთან, იხსენებენ ანალოგიურ მაგალითებს ლიტერატურული მასალიდან, კინოფილმებიდან, ცხოვრებიდან...

აქტივობა 3 – ტექსტის ანალიზი:

მოსწავლეები აანალიზებენ წაკითხულს, კითხვებზე პასუხებით გადმოსცემენ ტექსტის შინაარსს.

1. რა შეემთხვათ მენავეებს?

2. რა ურჩიეს მენავეებს?

3. როგორ ფიქრობთ, სწორია ეს რჩევა?

გამოხატავენ საკუთარ დამოკიდებულებას ნაწარმოების პერსონაჟებისადმი, აფასებენ

და აანალიზებენ მათ საქციელს, ასაბუთებენ თავის მოსაზრებას... აქვე ვარჯიშობენ ტექსტის შინაარსის თხრობით გადმოცემაზე.

აქტივობა 4 – გააკეთეთ დასკვნა:

მასწავლებელი კლასს სთავაზობს ამ ნაწარმოების გაგრძელებას რამდენიმე ვარიანტად. თუ მოსწავლეებს არ აკმაყოფილებთ სახელმძღვნელოში მოცემული ვარიანტები, შეუძლიათ განავრცონ იგი ან შემოგვთავაზონ საკუთარი აზრი (ოღონდ აუცილებლად დასაბუთებული). აქ შეიძლება გამოვიყენოთ ჯგუფური მუშაობა.

აქტივობა 5 – ენობრივ მასალაზე მუშაობა:

მოსწავლეებს ევალებათ ტექსტი მოძებნონ შვიდსიტყვიანი წინადადება: „მენავეებს შეი შეუა მდინარეში დიდი ქარიშხალი ამოუვარდათ“. ეს წინადადება იწერება დაფაზე. შემდეგ მოსწავლეებს ევალებათ ეს წინადადება რიგრიგობით გადააკეთონ 6-, 5-, 4-სიტყვიან წინადადებებად, აკვირდებიან, შესაძლებელია თუ არა აქ სიტყვათა შემცირება? ყოველი წინადადება იწერება დაფაზე. მიზანია, მოსწავლეები დავაკვიროთ, რომ წინადადებაში სიტყვათა რაოდენობის შემცირებასთან ერთად აზრს სიცხადე აკლდება; ამასთანავე, წინადადებაში არსებობს სიტყვათა გარკვეული მინიმუმი, რომელიც აუცილებელია დასრულებული აზრის გამოსახატავად.

აქვე დაფაზე იწერება წინადადებები: „მენავემ ნიჩაბი მოუსვა“ და „ნიჩაბი და თოხი სამეურნეო იარაღებია“. აკვირდებიან თითოეულ წინადადებაში სიტყვა „ნიჩბის“ მნიშვნელობას და აკეთებენ სათანადო დასკვნას – პირველ წინადადებაში „ნიჩაბი“ ნავთან არის დაკავშირებული, მეორე წინადადებაში კი სამეურნეო იარაღია. გამოაქვთ საბოლოო დასკვნა: სიტყვას შეიძლება სხვადასხვა მნიშვნელობა ჰქონდეს.

აქტივობა 6 – „სიტყვის სალარო“:

წიგნში მოცემულია სიტყვაგამოტოვებული წინადადებები, მოსწავლეებმა უნდა შეძლონ გამოტოვებული სიტყვების აღდგენა, რომლებიც შესწავლილ ტექსტში გამუქებულია. პირველი წიგნში მოცემულია წიგნში. დანარჩენ წინადადებებზე მოსწავლეები მუშაობენ წყვილებში:

„მენავეებმა ნიჩბები მოუსვეს, თან ღმერთს ევედრებოდნენ გადარჩენას“.

აქტივობა 7 – წერითი დავალება – „სწორი რჩევა“. (გამოკრებითი გადაწერა).

ანგანისშემდგომ პერიოდში მოსალოდნელი შედეგები:

1. მოსწავლეს შეუძლია თხრობითი ხასიათის ილუსტრირებული ტექსტის (ისტორიული ამბავი, ზღაპარი, მოთხრობა, ლეგენდა) მოსმენა და გაგება.
2. მოსწავლეს შეუძლია გადმოსცეს მარტივი ინფორმაცია მისთვის ნაცნობ თემებზე.
3. მოსწავლეს შეუძლია აქტიური ლექსიკისა და ძირითადი ენობრივი ფორმების მეტყველებაში გამოყენება.
4. მოსწავლეს შეუძლია წერილობითი კოდის გაშიფრვა.
5. მოსწავლეს შეუძლია პრაგმატული ხასიათის მარტივი ტექსტის წაკითხვა და გაგება.
6. მოსწავლეს შეუძლია მარტივი წინადადებების აგება და დაწერა ნაცნობ თემებზე.

II საჭახური

II საფეხურის წიგნი „ქართული ენა და ლიტერატურა“ შედეგება ორი ნაწილისაგან: I. „საკითხავი მასალა“ და II. „ქართული ენის სამყაროში“. ვინაიდან წიგნი გათვლილია 8-დან 12 წლამდე მოსწავლეთათვის, ანუ ნორჩი მკითხველის ასაკი (და ენობრივი კომპეტენციებიც) საკმაოდ დიფერენცირებულია, შესაძლებლად ჩავთვალეთ მისი ორად გაყოფა ა) 8-დან 10 წლამდე ასაკის მოსწავლეთათვის, ბ) 10-დან 12-მდე ასაკის მოსწავლეთათვის.

I. საკითხავი მასალა – საკითხავ ტექსტებად ძირითადად წარმოდგენილია როგორც თანამედროვე ქართველი მწერლების (ნოდარ დუმბაძე, ანა კალანდაძე, მუხრან მაჭავარიანი, რევაზ ინანიშვილი, ჭაბუა ამირეჯიბი, ერლომ ახვლედიანი...), ისე – კლასიკოსების (სულხან-საბა ორბელიანი, იაკობ გოგებაშვილი, ილია ჭავჭავაძე, აკაკი წერეთელი...) შემოქმედების საუკეთესო ნიმუშები. ვეცადეთ აგრეთვე კუთვნილი ადგილი დაგვეთმო ზეპირსიტყვიერებისთვისაც (ხალხური ლექსები, ზღაპრები, ანდაზები, გამოცანები). გარდა ქართული სიტყვაკაზმული მწერლობის ნიმუშებისა, წარმოდგენილია ე. წ. „აღნერითი“ ხასიათის ტექსტებიც, რომელთა მიზანი გახლავთ არა მხოლოდ კითხვის სტრატეგიების დაუფლება, არამედ მარტივი საგანმანათლებლო ინფორმაციის მიწოდება ჩვენი ქვეყნის ისტორიის შესახებ, რაც, ჩვენი აზრით, განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ამ ტიპის სკოლების მოსწავლეთათვის.

საკითხავი ტექსტის წინ ზოგჯერ შეგხვდებათ რუბრიკა „კითხვისათვის მზადება“. მისი მიზანია მკითხველის პროვოცირება და მომზადება ტექსტის კითხვისათვის. ხშირ შემთხვევაში ეს არის ამავე ტექსტთან განთავსებულ ფერად ილუსტრაციებზე დაკვირვება და აღნერა, ტექსტთან დაკავშირებული ანდაზის მიხედვით წინასწარ ზეპირი თხზულების შედგენა, ზეპირი ტექსტის აგება ტექსტში მოცემული საყრდენი სიტყვების გამოყენებით... თითოეული ტექსტის ბოლოს მოცემულია „სიტყვის სალარო“, რომლის დანიშნულებაა საკითხავ მასალაში მოცემული გაუგებარი სიტყვებისა და ფრაზების გაგებაში დაესმაროს მკითხველს. იგი აღნიშნულია სათანადო სიმბოლოთი.

სიტყვის სალარო:

ტექსტის კითხვა-დამუშავებისათვის წარმოდგენილია სხვადასხვა ტიპის კითხვები: **გაგებაზე, გააზრებასა და შეფასებაზე** ორიენტირებული. გთხოვთ ყურადღება მიაქციოთ ასევე რუბრიკას: „შეარჩიეთ პასუხი და დაასაბუთეთ თქვენი აზრი“. შეგახსენებთ, რომ ეს არ გახლავთ დახურული ტიპის ტესტური დავალება ერთადერთი სწორი პასუხით. მისი მიზანია, მოსწავლეს მისცეს არჩევანი – ჩვენ მიერ შეთავაზებული პასუხებიდან აარჩიოს ერთ-ერთი, რომელიც მისთვის მისალებია, ოღონდ ისე, რომ აუცილებლად დაასაბუთოს თავისი აზრი. ამ ტიპის სავარჯიშოს მიზანია, ასწავლის მოსწავლეს – მკითხველს – საკუთარი აზრის დასაბუთება, აღტერნატიული აზრის მოსმენა, მომზადოს მომავალში დისკუსიისათვის, განუვითაროს ფანტაზია. თუ სახელმძღვანელოში მოცემული აღტერნატიული პასუხებიდან მოსწავლეს არ აკმაყოფილებს არც ერთი, მას შეუძლია საკუთარი ვარიანტის შემოთავაზებაც. არ არის აუცილებელი ტექსტის გააზრებისას მზამზარეული რეცეპტების მიცემა.

ყოველი ტექსტის ბოლოს მითითებულია საწერი დავალება, რომელიც მასწავლებელს შეუძლია შეცვალოს თავისი შეხედულებისამებრ.

საკითხავი მასალის I მონაკვეთში (8-დან 10 წლამდე მკითხველისათვის) ცალკეა თითოეულ ტექსტთან წარმოდგენილი რუბრიკა „ენობრივ მასალაზე დაკვირვება“. ამ ეტაპზე არ მიგვჩინია საჭიროდ განმარტებებისა და წესების დაზეპირება, რუბრიკის მიზანია დააკვირვოს მოსწავლე ტექსტის გამოსახველობით საშუალებებზე, ქართული ენის ძირითად გრამა-

ტიკულ კატეგორიებზე, დააუფლოს იგი ელემენტარული სტილისტიკის, ლექსიკოლოგის, პუნქტუაციის, მართლწერის საკითხებს პრაქტიკულად, ტერმინების მოწოდების გარეშე; გამომუშავოს ლინგვისტური ალლო, რომელიც მას მომავალში დაეხმარება ქართული ენის ბუნების შეცნობასა და დაუფლებაში. ენობრივი მასალის დამუშავება ხდება საკითხავ ტექსტებთან მჭიდრო კავშირში.

გამოცდილმა პედაგოგებმა კარგად იციან, რომ კითხვის შესწავლის საწყის ეტაპზე საჭიროა საკითხავი ტექსტების ხშირი მონაცვლეობა, რათა თავიდან ავიცილოთ ე. წ. „ზეპირი კითხვა“ (ცნობილია, რომ ასაკის მოსწავლე უფრო ადვილად ახერხებს ტექსტის დაზეპირებას, ვიდრე მის წაკითხვას), და ხელი შევუწყოთ კითხვის ტექნიკის დაუფლებას. სწორედ ამან განაპირობა || საფეხურის სახელმძღვანელოში ტექსტების სიმრავლე. ისინი გათვლილია არა მხოლოდ საგაკვეთილო, არამედ დამოუკიდებელი კითხვისათვის. რომელი ტექსტი უნდა დამუშავდეს კლასში და რომელი მიეცეს შინ დამოუკიდებელი კითხვისათვის, ეს თავად მასწავლებლის გადასაწყვეტია.

და კიდევ ერთი — არსად არ ვუთითებთ თითოეული ტექსტისათვის საჭირო საათების რაოდენობას. მიგვაჩნია, რომ აქ არჩევანი პედაგოგს ეკუთვნის.

II. „ქართული ენის სამყარო“ – განკუთვნილია 10-დან 12 წლამდე მოსწავლეთათვის. აქ ვეცადეთ გარკვეული სისტემით დაგველაგებინა ქართული ენის ძირითადი საკითხები ფონეტიკიდან, ლექსიკოგრაფია-ლექსიკოლოგიდან, მორფოლოგიდან, სინტაქსიდან. მართლწერისა და პუნქტუაციის საკითხები მოცემულია მორფოლოგიასა და სინტაქსთან მჭიდრო კავშირში. მისი მიზანია არა ცალკეული გრამატიკული და ენობრივი დეფინიციების დაზეპირება, არამედ მიღებული ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენება და მართლწერისა და მართლმეტყველების ჩვევების დაუფლება. სწორედ ამავე მიზანს ემსახურება რუბრიკაც „ერთად ავაგოთ ტექსტი“.

გთხოვთ ყურადღება მიაქციოთ იმ გარემოებას, რომ ამ საკითხების დამუშავება უნდა მოხდეს საკითხავ ტექსტებთან მჭიდრო კავშირში, ლიტერატურული და ენობრივი მასალის ინტეგრაციით. ამავე წიგნში შევეცდებით, წარმოვადგინოთ ამგვარი ინტეგრაციის ნიმუშები.

საიმუშო გაკვეთილების სცენარები || საფეხურისათვის

გაკვეთილის მასალა:
თამარ მეზე (იაკობ გოგებაშვილის მიხედვით); ზედსართავი სახელი

მიზნები:

- ტექსტის კითხვა და ანალიზი
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- თამარ მეფის შესახებ მარტივი საგანმანათლებლო ინფორმაციის მიწოდება
- სწორი კითხვის ჩვევის დაუფლება
- ტექსტის დაყოფა ნაწილებად და გეგმის შედგენა
- ლოგიკური თანმიმდევრობით თხრობა
- ზედსართავი სახელის რაობის გაცნობა
- სინონიმებზე დაკვირვება (ტერმინის გარეშე)

აქტივობა 1 – პროვოცირება:

მასწავლებელი მოსწავლეებს აავლებს, გაიხსენონ ცნობილი ქართველი მეფეები, აჯამებს და ავსებს იმ ინფორმაციას, რაც მათ ამ საკითხის შესახებ იციან. განსაკუთრებული ყურადღება მახვილდება თამარ მეფეზე.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და აანლიზი:

ტექსტის კითხვას იწყებს მასწავლებელი და მას მოსწავლეები აგრძელებენ. ნაწილ-ნაწილ კითხვის პროცესში აიხსნება გაუგებარი ლექსიკური ერთეულები, რისთვისაც მოსწავლეები აქტიურად იყენებენ „სიტყვის სალაროს“. გამოიყენება კითხვის სხვადასხვა სახე: ინდივიდუალური, გამოკრებითი, გაგრძელებით...

მასწავლებელი დასვამს ფაქტებზე ორიენტირებულ კითხვებს, რომელთა პასუხები მოსწავლეებს შეუძლიათ წიგნში ამოიკითხონ:

- როდის მეფობდა თამარი?
- ვისი შთამომავალი იყო იგი?
- მშობლებისაგან რა თვისებები გამოჰყვა მას?
- რამდენი წლის გამეფდა იგი?
- როგორ შეხვდა ხალხი მის გამეფებას?
- როგორ აღწერს მწერალი თამარისდროინდელ საქართველოს?
- რა წვლილი შეიტანა თამარმა საქართველოს გაძლიერების საქმეში?
- რის გამო შეიყვარა იგი ქართველმა ხალხმა?
- რით გამოხატა ხალხმა თავისი სიყვარული და პატივისცემა მის მიმართ?..

აქტივობა 3 – ტექსტის გააზრება:

ტექსტის გააზრებისათვის შეიძლება დავსვათ კითხვები:

- რა ანდაზას იყენებს მწერალი ამ ტექსტში? („დედა ნახე, მამა ნახე, შვილი ისე გამონახე“).
- როგორ ფიქრობთ, რატომ იყენებს ამ ანდაზას აქ მწერალი? რას უსვამს იგი ამით საზს?
- თამარის რა თვისებები ჩანს ტექსტში?

- „თამარის გამეფებას ხალხი სიხარულით შეხვდა“, – წერია ტექსტში. როგორ ფიქრობთ, რატომ უხაროდა ხალხს მისი გამეფება?
 - რატომ ფიქრობდა გარეშე მტერი, რომ თამარს ადვილად მოერეოდა?
 - რა შეიტყოთ ამ ტექსტიდან თამარის შესახებ?..
- აქ შეიძლება გამოვიყენოთ სქემა:

რა ვიცოდი თამარის შესახებ	რა გავიგე	რის გაგება მაინტერესებს

აქტივობა 4: ტექსტის დაყოფა ნაწილებად და დასათაურება – თუ მოსწავლეთა კომპეტენცია ამის შესაძლებლობას მოგვცემს, ამ ეტაპზე უკვე შეიძლება გამოვიყენოთ ჩუმი კითხვაც. მოსწავლეებს ევალებათ დაყონ ტექსტი ცალკეულ მონაკვეთებად და შეურჩიონ მათ სათაურები. იგი დაახლოებით ასეთ სახეს მიიღებს:

1. ვინ იყვნენ თამარის მშობლები
2. როგორ დააწყნარა თამარმა შინაური მტრები
3. როგორ გაიმარჯვა თამარმა გარეშე მტერზე
4. როგორ ზრუნავდა თამარი ქრისტიანობის გაძლიერებისათვის
5. როგორ გაძლიერდა საქართველო თამარის მეფობისას...

აქტივობა 5 – ტექსტის შინაარსის გადმოცემა:

მოსწავლეები ჯერ ნაწილ-ნაწილ საუბრობენ გეგმის თითოეული ნაწილის შესახებ, შემდეგ კი გაბმული თხრობით გადმოსცემენ მთლიანი ტექსტის შინაარსს. თხრობისას ყურადღება ექცევა ლოგიკური თანმიმდევრობას, ავტორისეული ლექსიკის გამოყენებას., ფრაზისა და წინადადების სწორად აგებას, სიტყვების მართლწარმოთქმას.

აქტივობა 6. ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

მოსწავლეებს ვაკვირვებთ სახელმძღვანელოში მოცემულ წინადადებაზე: „თამარი იყო ბრძენი, ძლიერი, სამართლიანი მეფე“.

- რომელია ამ წინადადებაში არსებითი სახელები? რა კითხვა დაესმით მათ?
- დააკვირდით, ხაზგასმული სიტყვები (ბრძენი, ძლიერი, სამართლიანი) რომელ არსებით სახელს დაერთვიან? რას აღნიშნავენ ისინი? რა კითხვა დაესმით?

ეძლევა დასკვნა: **სიტყვა, რომელიც დაერთვის არსებით სახელს, აღნიშნავს, როგორი არის ეს არსებითი სახელი და უპასუხებს კითხვაზე როგორი? ზედსართავი სახელია.**

- მოძებნეთ ტექსტში სხვა ზედსართავი სახელებიც.

სრულდება სახელმძღვანელოში მოცემული დავალება: ზედსართავი სახელებისათვის შეარჩიეთ შინაარსით მსგავსი სიტყვები (პასუხები: სათნო – კეთილი, ღირსეული – პატივს-აცემი, სასტიკი – დაუნდობელი, სახელგანთქმული – ცნობილი, ურიცხვი – უამრავი, თავ-განწირული – თავდადებული).

აქტივობა 7. წერა – შესწავლილი მოთხოვნის მიზედვით მოსწავლეებმა უნდა დაწერონ „აჯანყებულების დაშოშმინება“.

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება და მათი შინაარსის გადმოცემა.
2. მოსწავლეს შეუძლია სხვადასხვა უანრის მხატვრული ტექსტების წაკითხვა და ადეკ-ვატურად გაგება-გაანალიზება.
3. მოსწავლეს შეუძლია მცირე ზომის ტექსტის დამოუკიდებლად შექმნა და აზრის გასაგებად ჩამოყალიბება.

გაკვეთილის მასალა:
იაკობ გოგებაშვილი – „თავდადებული მღვდელი თევზორე“,

მიზნები:

- აღწერითი ტექსტის კითხვა და ანალიზი
- კითხვისა და წერის მარტივი სტრატეგიების დაუფლება
- გაბმული მეტყველების უნარ-ჩვევათა ფორმირება
- მარტივი საინფორმაციო ტექსტის აგება
- დიალოგი ისტორიულ გმირთან
- საკუთარი აზრის ჩამოყალიბება და დასაბუთება, კრიტიკული აზროვნების ფორმირება
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება – პროვოცირება:

მასწავლებელი კლასს ავალებს გაიხსნენონ, რა სმენიათ ქვეყნისათვის თავდადებული გმირების შესახებ. აქვე მასწავლებელი კლასს მოკლედ ესაუბრება თევდორე მღვდლის შესახებ, მოსწავლეთა დაინტერესების მიზნით შეიძლება ხმამაღლა წაიკითხოს ის ნაწყვეტი ტექსტიდან, რომელსაც უფრო დამაინტრიგებლად მიიჩნევს.

დამატებითი ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

ლუარსაბ II (1592-1622) – ქართლის მეფე 1606-1615 წლებში, 14 წლისა მეფედ დაამტკიცა თბილისში მყოფმა შაჰ-აბას I-მა უეცრად გარდაცვლილი გიორგი X-ის ნაცვლად. მას ირან-ოსმალეთის ომში ოსმალეთის წინააღმდეგ ბრძოლა ევალებოდა. თავი გამოიჩინა ტაშისკარის ბრძოლაში (1609). 1611 წელს ცოლად შეირთო გიორგი სააკაძის და, რომელსაც თავადთა მოთხოვნით მაღევე გაეყარა. ამას მოჰყვა შეთქმულება სააკაძის წინააღმდეგ. ლუარსაბ II-ს ცოლი აღარ შეურთავს, თუმცა ქართლის სამეფო ტახტს პირდაპირი მემკვიდრე აღარ ჰყავდა. 1612 წელს მისი და ხორეშანი ცოლად შეირთო კახეთის მეფემ თეიმურაზ I-მა. ამით ქართლსა და კახეთს შორის შეიკრა კავშირი, რომლის მიზანიც იყო ირანის მოსალოდნელი აგრესისაგან გათავისუფლება. 1614 წელს იგი იმერეთში გადავიდა და სხვა ქართველ მეფეებთან ერთად ოსმალეთს სთხოვა დახმარება ირანის წინააღმდეგ ბრძოლაში. 1614 წელს თავისი ფეხით ეახლა შაჰ-აბას I-ს, რათა ქართლი მისი თავდასხმისაგან ეხსნა. შაჰმა იგი ირანში წაიყვანა და გამაჰმადიანება მოსთხოვა, რაზედაც მან სასტიკი უარი განაცხადა. ამის გამო ის ციხეში გამოამწყვდიეს, სადაც საბლით მოაშოვეს. ქართულმა ეკლესიამ წმინდანად შერაცხა.

გიორგი სააკაძე (1570-1629) – დიდი მოურავი, საქართველოს გაერთიანებისათვის მებრძოლი. მისი წინაპრები სამეფო აზნაურები იყვნენ. იმ დროისათვის შესაფერი განათლება მიიღო, გამოირჩეოდა სამხედრო საქმის დიდი ცოდნით, იყო სიმონ I-ისა და გიორგი X-ის თანამებრძოლი ოსმალთა წინააღმდეგ ბრძოლაში. მის სახელმწიფოებრივ ნიჭს განსაკუთრებით დიდი ასპარეზი მიეცა ლუარსაბ II-ის მეფობისას. 1608 წლიდან იყო თბილისის, ცხინვალისა და დვალეთის მოურავი. მის მთავარ მიზანს შეადგენდა შინაფეოდალური ბრძოლების აღაგმვა და მეფის ცენტრალური ხელისუფლების გაძლიერება, რაც მან ერთგვარად შეძლო კიდევ. ამანაც განაპირობა ქართლის გამარჯვება ტაშისკარის ბრძოლაში. უპირისპირდებოდა თავადთა მრავალრიცხოვან ჯგუფს. მისმა მონინააღმდეგებმა მოახერხეს მეფის მიმხრობა. თავს მან სპარსეთში გაქცევით უშველა (1612). 1619 წელს შაჰ-

აბასმა იგი დანიშნა ქართლის ხანის სიმონ II-ის ვექილად (რწმუნებულად). საქართველოში ჩამოსვლისთანავე იგი შეუდგა ირანის წინააღმდეგ აჯანყებისათვის მზადებას. ამ მიზნით იგი შეურიგდა თავის ყოფილ მტრებს, დაუმოყვარდა ოსმალთა დიდმოხელეს, სამცხის ათა-ბაგთა ჩამომავალს ფარად-ფაშას. შაჰ-აბასმა 1625 წლის შემოდგომაზე დიდი არმია გამოგზავნა საქართველოში ყორჩიხა-ხანის სარდლობით. მისი მიზანი იყო კახელების მთლიანი გაულეტა და ქართლელთა ირანში გადასახლება. აჯანყებულებმა სააკაძის მეთაურობით თითქმის მთლიანად გაწყვიტეს მტრის მთავარი ძალები სოფ. მარტყოფთან, ხოლო ქართლ-კახეთის ტახტის მეფედ მოიწვიეს თეიმურაზ I. ამას მაღლ სააკაძისა და მეფე თეიმურაზ I-ის დაპირისპირება მოჰყვა, რაც ბაზალეთის ბრძოლით (1626) დამთავრდა. თეიმურაზის დამარცხების შემთხვევაში სააკაძეს განზრახული ჰქონდა იმერეთის მეფის მემკვიდრის – ალექსანდრეს – გამეფება, რასაც მოჰყვებოდა სამი სამეფოს – იმერეთის, ქართლისა და კახეთის – გაერთიანება. ამ ბრძოლაში სააკაძე დამარცხდა და იძულებული იყო კვლავ გადახვენილიყო, ამჯერად ოსმალეთში. მისი მიზანი იყო ოსმალთა დახმარებით სპარსელთა დამარცხება. მაგრამ ვერ მიიღო მისგან სათანადო დახმარება და კვლავ საქართველოში აპირებდა დაბრუნებას. დიდი ვეზირის ხოსროვ ფაშას ბრძანებით იგი და მისი ძე ავთანდილი 40 მხლებელთან ერთად შეისყრეს და სიკვდილით დასაჯეს.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და ანალიზი:

ტექსტს მოსწავლეები კითხულობენ ნაწილ-ნაწილ, გზადაგზა ხსნიან უცნობ სიტყვებსა და გამოთქმებს, გარდა „სიტყვათა სალაროში“ ახსნილი სიტყვებისა, მოსწავლეთათვის შეიძლება გაუგებარი აღმოჩნდეს შემდეგი ლექსიკური ერთეულები:

სპარსეთი — დღევანდელი ირანი

ოსმალეთი — დღევანდელი თურქეთი

თათრები — საერთო სახელია მუსლიმანი თავდამსხმელებისა, ამჯერად „თათრებში“ ი. გოგებაშვილი ოსმალებს (თურქებს) გულისხმობს

გარდუვალი — უეჭველი, აუცილებელი

ჯოჯოხეთის ცეცხლში — აქ: დიდ განსაცდელში, დიდ გასაჭირში

სიხარული შეუდგათ — ძალიან გაუხარდათ

თადარიგს შეუდგა — მზადებას შეუდგა

ტექსტის ანალიზისათვის დაისმის ფაქტებზე ორიენტირებული კითხვები:

- რომელ საუკუნეში მოხდა ტექსტში აღწერილი ამბავი?
- საქართველოს რომელი კუთხეა მასში აღწერილი? რა მინიშნებებია ამაზე ტექსტში?
- (გეოგრაფიული სახელები – მანგლისი, თრიალეთი, ცხირეთი, კველთა).
- რატომ არ ელოდნენ ქართველები მტრის გამოჩენას?
- რა იყო მტრის მიზანი?
- როგორი იყო ცხირეთისაკენ მიმავალი გზა?
- სად შეიძყრეს თევდორე?
- რა არჩევანის წინაშე დადგა იგი?
- როგორ იძია მოტყუებულმა მტერმა თევდორეზე შური?
- რა შედეგი გამოიიღო თევდორეს თავდადებამ?
- რა მინაწერი აქვს ტექსტს პოლოში? რის შესახებ საუბრობს აქ მწერალი? რატომ აღარ მიიჩნევს მწერალი თურქებსა და სპარსელებს მტრებად? რომელ მტრებზე საუბრობს იგი? რას გვირჩევს?..

ამ კითხვებზე პასუხების გაცემისას აქტიურად გამოიყენება სახელმძღვანელო.

აქტივობა 3 – ტექსტის შინაარსის გადმოცემა:

მოსწავლეები ერთხელ კიდევ კითხულობენ ტექსტს, ამჯერად ჩუმად, ყოფენ მას ნაწილებად და ადგენენ გეგმას, რომელიც დაახლოებით ასეთ სახეს მიიღებს:

- ა) საქართველო 1609 წლის ზაფხულში
- ბ) მტრის მოულოდნელი თავდასხმა
- გ) მტრის განზრახვა/სურვილი/ჩანაფიქრი
- დ) ცხირეთის გზა
- ე) თევდორე მღვდლის შეპყრობა
- ვ) თევდორე მღვდლის არჩევანი
- ზ) მოტყუებული მტერი
- თ) მტრის შურისძიება
- ი) თევდორეს თავგანწირვის ნაყოფი

ნინასწარ შედგენილი გეგმის მიხედვით გადმოსცემენ ტექსტის შინაარსს ჯერ ნაწილ-ნაწილ, შემდეგ – მთლიანად. თხრობისას ყურადღება მახვილდება ამბის ლოგიკური თან-მიმდევრობით გადმოცემაზე, მწერლის ლექსიკაზე, რომელიც ზოგ შემთხვევაში მასწავლებლისგან კორექტირებას მოითხოვს.

აქტივობა 4 – ტექსტის გააზრება და შეფასება:

- თევდორე მღვდლის რა თვისებები ჩანს ამ ტექსტში?
- რა იყო ამ ბრძოლაში ქართველთა გამარჯვების მიზეზი? (თევდორეს თავდადება, გიორგი სააკაძის წინამდლოლობა, ქართველთა თავგანწირვა, მათი ორგანიზებულობა...).
- ქართველთა რა თვისებები ჩანს ტექსტში? (მტრის სიძულვილი, ბრძოლისათვის მზადყოფნა, სამშობლოს სიყვარული, ვაჟკაცობა...).
- თქვენი აზრით, რატომ გაუკეთა მწერალმა მინაწერი ამ მოთხოვნას? ეთანხმებით მწერლის რჩევას? რატომ?

აქტივობა 6 – წერა: ტექსტის მიხედვით დაწერეთ „თევდორე მღვდლის არჩევანი“

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს აქვს ინფორმაციის მიღებისა და გადაცემის აუცილებელი უნარ-ჩვევები.
2. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება და მათი შინაარსის გადმოცემა: სათაურის მიხედვით გამოთქვამს ვარაუდს ტექსტის შესაძლო შინაარსის შესახებ; ასახელებს მოსმენილ ტექსტში ასახულ ფაქტებს, პერსონაჟებს; აღწერს და ახასიათებს საგნებსა და პერსონაჟებს თვალსაჩინო ნიშნების მიხედვით; ჰყვება მოსმენილი ტექსტის შინაარსს; მარტივი გეგმის მიხედვით ჰყვება წაკითხული ტექსტის შინაარსს;
3. მოსწავლეს შეუძლია მისთვის საინტერესო თემატიკის შემცველი სხვადასხვა სახის არამხატვრული ტექსტების (საყმანვილო უურნალების, დარგობრივ-შემეცნებითი სტატიების, სხვადასხვა შინაარსის ცნობარების, ინტერვიუებისა და სხვ.) წაკითხვა და გააზრება: აკავშირებს ერთმანეთთან ფაქტებს, მოვლენებს, მოქმედებებს და გამოაქვს სათანადო დასკვნები; განსაზღვრავს ტექსტის ერთ მონაკვეთში ან მის სხვადასხვა ნაწილში ასახულ მოვლენებს, ფაქტებს შორის არსებულ ლოგიკურ კავშირებს;
4. მოსწავლე ამოკრებს ტექსტიდან აზრობრივი თვალსაზრისით მისთვის მნიშვნელოვან და საინტერესო ადგილებს; გამოთქვამს საკუთარ მოსაზრებებს ლიტერატურული ტექსტის სიუჟეტში განვითარებული მოვლენების შესახებ;
5. თანამიმდევრულად გადმოსცემს შინაარსს წერილობით;
6. შეუძლია ძირითადი გრამატიკული ელემენტების მართებულად გამოყენება ტექსტის შექმნისას.

გაკვეთილის მასალა:
**ანა კალანდაძე – „შენ ისე ღრმა ხარ“; ენობრივი გასალა – ზეღურთავ სახელზე
დაკვირვება, რითმა**

მიზნები

- პოეტური ტექსტის აღქმა
- მხატვრულ კითხვაში ვარჯიში
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- მხატვრულ სახეებზე დაკვირვება
- ორთოგრაფიული და ორთოეპიული ჩვევების ფორმირება
- სიტყვის სემანტიკაზე დაკვირვება, სიტყვათა წარმოქმნა (ტერმინის გარეშე)

ტექსტზე მუშაობა

აქტივობა 1 – კითხვისთვის მზადება:

მასწავლებელი კლასს აძლევს დავალებას – გაიხსენონ საქართველოს ისტორიული ძე-გლები, ისაუბრონ მათ შესახებ; მოსწავლეები საუბრობენ, რა წაუკითხავთ კულტურული ძეგლების ირგვლივ, მათ შესახებ ცნობილი მწერლებისა და პოეტების ნაწარმოებებს თუ გაიხსენებენ...

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და ანალიზი:

მასწავლებელი კლასს გამომეტყველებით უკითხავს ანა კალანდაძის ლექსს „შენ ისე ღრმა ხარ...“, აკითხებს 1-2 მოსწავლეს, შემდეგ ავალებს წაიკითხონ ლექსი ჩუმად, მოძებნონ და ახსნან გაუგებარი სიტყვები და გამოთქმები, გამოიყენონ ამ მიზნით „სიტყვის სალარო“; მოინიშნონ ის უცნობი სიტყვებიც, რომლებიც წიგნში არ არის ახსნილი:

ოსმალო – (ძვ.) იგივეა, რაც თურქი...

მონლოლი – (ისტ.) მონლოლები – სახელწოდება სხვადასხვა ტომისა, რომლებმაც XIII საუკუნეში შექმნეს სამხედრო-ფეოდალური სახელმწიფო, **მონლოლი** – ამ ეთნოსის წარმომადგენელი.

სპარსი – ირანელის ძველი სახელწოდება. **ირანი** – ქვეყანა აღმოსავლეთში.

ოშკი – X ს-ის 50-60-იანი წლების ქართული ხუროთმოძღვრების უმნიშვნელოვანე-სი ძეგლი, სამონასტრო ცენტრი ისტორიულ ტაოში (ახლა თურქეთის ფარგლებშია).

ზარზმა – ქართული ხუროთმოძღვრების ძეგლი სოფელ ზარზმაში, ადიგენის რაიონში. თავდაპირველად დაუარსებია (VIII-IX სს.) სერაპიონ ზარზმელს ადგილობრივი მთავრის გიორგი ჩორჩანელის დახმარებით. ზარზმის ახლანდელი ტაძარი და სამრეკლო აგებულია XIV ს-ის პირველ წლებში – სამცხის მთავრის ბექა მანდატურთუხუცესის დროს.

ტაო – მხარე ისტორიულ სამხრ.-დას. საქართველოში, მდინარე ჭოროხის შუა დინების აუზში (ახლანდელი თურქეთის ტერიტორია). ურარტულ წარწერებში „დიაოხის“ სახელი-თაა ცნობილი.

ფაქიზი – ძალიან სუფთა, წმინდა, სპეტაკი, უმწივლო

დიდება – სახელი, პატივი, ღირსება

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

ანა კალანდაძე 1924 წ. დაიბადა ჩოხატაურის რაიონის სოფ. ხიდისთავში, ქართველი პოეტი, მან 1946 წ. დაამთავრა თსუ-ს ფილოლოგიის ფაკულტეტი. ამავე წელს გამოაქვეყ-

ნა პირველი ლექსები. პირველი კრებული „ლექსები“ 1953 წელს გამოსცა. მისმა პოეზიამ იმთავითვე მიიპყრო ყურადღება ლექსის სინატიფითა და პოეტური აზროვნების მაღალი კულტურით. მან ქართულ პოეზიაში ხანგრძლივი ინტერვალის შემდეგ კვლავ გამოხატა სულიერი სინაზე და სიფაქიზე. მისი შემოქმედების ყველა თემა თუ მოტივი ლირიკული თვითგამოხატვით ცხადდება და უაღრესი ინტიმურობის ელფერს იძენს. ასე აუდერდა მის ლექსებში სამამულო ომის შემდეგ მშვიდობიანი ცხოვრების დასაწყისის თემაც („კარში გამო, ჭია-ჭია მარია“, 1946); ასეთია ბუნების გრძნობაც („თუთა“, 1945; „უუუნა წვიმა მოვიდა“, 1946; „ბეთანის გზაზე“, 1954). ისტორია კალანდაძის ლექსში არასოდეს არ გვევლინება გაყინული სახით და თანადროულობაც პოეტის წარმოდგენაში ხშირად იწვევს გარდასულ დროთა ცხოველ მოგონებას („შენ ისე ღრმა ხარ, ქართულო ცაო“, „ასეთი დარი თუ იყო მაშინ“; „ლრუბლები“). ანა კალანდაძის პატრიოტიზმი გამოხატავს ერის არსებით თვისებათა – სიკეთის, ქედუხელობის, სიდიადის, შეწყალების – ორგანულ განცდას („საქართველო ლამაზო“, „მრავალუამიერ“, „ფეხი დამადგით“). მისი ლექსის საზოგადოებრივი ულერადობა ეფუძნება თანამედროვე ადამიანის ზნეობრივი სინმინდისა და ამაღლების ამოცანას.

ანა კალანდაძის პოეტური სტილი სისადავითა და ჰარმონიული ფორმით გამოირჩევა. სინამდვილე მის ლირიკაში მხოლოდ განწმენდილი, გაფაქიზებული სახით წარმოჩნდება. მაღალი პათეტიკისა და ნრფელი გულითადობის შეზავება ზომიერი არქაიზაციისა და სასაუბრო ინტონაციების შერწყმით არის მიღწეული.

ა. კალანდაძის პოეტური კრებულები გამოიცა გასული საუკუნის 50-60-70-იან წლებში, მისი ლექსები თარგმნილია რუსულ, ინგლისურ, ფრანგულ, გერმანულ, პოლონურ, რუმინულ, თურქულ, არაბულ და სხვა ენებზე.

ანა კალანდაძე გარდაიცვალა 2008 წელს.

(ჩერიძე ნ. ლიტერატურული წერილები, თბ., 1969; ჩერიძელი თ., პოეზია – სიბრძნის დარგი, თბ., 1978; ჭილაძე თ. წერილები, თბ., 1978 წ.).

აქტივობა 3 – გააზრება:

1) გაირკვევა ვინ არის ლექსის ავტორი (ა. კალანდაძე), რომელი ხუროთმოძღვრული ძეგლები (ტაძრები, ეკლესიები) არის დასახელებული ლექსში (ოძენი, ზარზმა), საქართველოს ისტორიული მტრებიდან რომლებია ნახსენები აქ (სპარსი, ოსმალო, მონლოლი).

2) გაანალიზდება, რას უძლვნის პოეტი ამ ლექსს (პოეტი ამ ლექსს უძლვნის მშობლიური ქვეყნის ზეცას).

– რომელი სიტყვები მეორდება ლექსში? („შენ ისე ღრმა ხარ...“ და „ქართულო ცაო!“). (ხერხი გამეორებაა, რომელსაც პოეტი მიმართავს, ცნობილი სტილისტური ხერხია ლიტერატურაში).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

გამეორება – გამოსახვის სტილისტიკური ხერხი; მხატვრულ მეტყველებაში გამოყენებულია აზრის ხაზგასმისა და ემოციის გამაძლიერებელ საშუალებად. გულისხმობს როგორც სიტყვების, ფრაზების, ნინადადებების, ისე – ბერების, რითმის მეტრისა და რიტმის გამეორებასაც. ენობრივი გამეორების (ბერითი გამეორების) სახეებია: **ალიტერაცია, ასონანსი, რითმა.**

– პოეტის აზრით, რატომ ვერ ნახულობს ქართული ცის ქვეშ სამკვიდროს მტერი? (ქართველები ვერ ეგუებიან მტრის ბატონობას).

– რომელი ისტორიული ძეგლებია ნახსენები ლექსში? (ლექსში ნახსენებია ოძენი და ზარზმა). რატომ ახსენებს მათ პოეტი? (ზემოთ დასახელებული ისტორიული ძეგლები:

ოშკი და ზარზმა უტყუარი დასტურია ძველი საქართველოს მატერიალური და სულიერი ძლიერებისა, მათი ხელნებით პოეტი ლოგიკურ ხაზს აბამს მანამდე ნათქვამ ფრაზასთან: „სამკვიდრო შენს ქვემ... ვერავინ ნახა“, ვერ მოიკიდა ფეხი მტერმა, რადგან ოშეისა და ზარზმის შემქმნელ ერს ვერ მოერია ვერც ურჯულო ოსმალი, ვერც სპარსი და ვერც მონღლოლი).

– რა განწყობა დაგეუფლათ? (ამის თაობაზე მოსწავლეებს, ბუნებრივია, სრულიად სხვადასხვა შეხედულება ექნებათ. დაე, იმსჯელონბ).

– რატომ არის ტაო „პებერი“? (რადგან მას ძალიან დიდი ხნის ისტორია აქვს).

აქტივობა 4 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

– რომელ ზედსართავ სახელებს იყენებს პოეტი ქართული ცის დახასიათებისთვის? („ღრმა“).

– „ბებერო ტაო“, – წერია ლექსში. უსულო საგნის თვისების აღსანიშნავად შეიძლება თუ არა ამ ზედსართავი სახელის გამოყენება? (შეიძლება, როდესაც ავტორი მას იყენებს, როგორც მხატვრულ ხერხს).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

გაპიროვნება – პერსონიფიკაცია, ტროპის სახე. მხატვრული გამოსახვის ხერხი, რომლისთვისაც დამახასიათებელია საგნებისა და მოვლენებისადმი ადამიანური თვისებების მიწერა, უსულო და სულიერი საგნების გაადამიანება. უსულო საგანი გაპიროვნებაში ნარმოდგენილია, როგორც ადამიანი, რომელიც გრძნობს, მსჯელობს, მოქმედებს. განსხვავდება მეტაფორისაგან იმით, რომ მეტაფორაში ყველა თვისების გადატანა შეიძლება ერთი საგნიდან მეორეზე, გაპიროვნებაში კი გადატანილია მხოლოდ ადამიანური თვისებები (ა. ჭილაია, რ. ჭილაია, ლიტერატურათმცოდნეობის ცნებები).

– სად არის ამ ლექსში მიმართვა? („ქართულო ცაო“); რა სასვენი ნიშნებით გამოიყოფა იგი? (მიმართვა ორივე მხრიდან მძიმით გამოიყოფა).

აქტივობა 5 – რითმაზე დაკვირვება:

მასწავლებელი დააკვირვებს მოსწავლეებს ლექსის ორ სეგმენტზე:

სპარსმა – ზარზმა

ცაო – ტაო

სვამს კითხვას: – როგორ ფიქრობთ, რით ჰგავს ეს სიტყვები ერთმანეთს? (სავარაუდო პასუხი: ეს სიტყვები ერთმანეთს ჰგავს დაბოლოებებით); ლექსში სხვაგანაც ხომ არ მოძებნიდით ასეთ სიტყვებს? (ღრმა ხარ – ნახა); რას ანიჭებს ამით ლექსს პოეტი? (ამით ლექსს პოეტი ანიშნებს მუსიკალურობას, კეთილხმოვანებას, სილამაზეს).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

რითმა – (ბერძნ. რიტმოს – ტაქტი, ზომა) ერთი და იმავე ან მსგავსი ბერების კანონზომიერი გამეორება, ბერათა შენყობა-შეთანხმება ტაეპებში უკანასკნელი მახვილიანი მარცვლიდან მოყოლებული. ზოგჯერ ბერების ასეთი შენყობა-შეთანხმება ტაეპებს შიგნითაა (შიგა რითმა).

რითმაში შეიძლება მეორდებოდეს ცალკეული ბერები, სიტყვები ან სიტყვათა ჯგუფები, იშვიათად – ტაეპები. ლექსიკური თვალსაზრისით რითმა საინტერესოა იმით, რომ იგი ბერითი გამეორებით გამოიყოფს სიტყვას და ამით ხაზს უსვამს მის მნიშვნელობას. რითმის ინტონაციური ფუნქცია ხელს უწყობს ლოგიკურ მახვილს, რის შედეგადაც გასარითმი

სიტყვა გამოიყოფა მეტყველების ნაკადში და იქცევს ყურადღებას. რითმა პოეტურ მეტყველებაში ქმნის რიტმულობას, კეთილხმოვანებას, მუსიკალობას საერთოდ.

(ა. ჭილაია, რ. ჭილაია, ლიტერატურათმცოდნეობის ცნებები)

აქტივობა 6 – საშინაო დავალება:

ლექსი ზეპირად, მოიძიონ ინტერნეტით ინფორმაცია ლექსში დასახელებული კულტურული ძეგლების შესახებ.

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება;
2. მოსწავლეს შეუძლია ძირითადი ენობრივ-გრამატიკული საშუალებების სათანადოდ გამოყენება;
3. მოსწავლეს შეუძლია მსატვრული ტექსტის (ლექსი) წაკითხვა და ადეკვატურად გაგება— გაანალიზება;
4. მოსწავლეს აქვს კითხვის პროცესით გამოწვეული განწყობილებისა და შთაბეჭდილების გადმოცემის უნარი.

გაკვეთილის მასალა:
ილია ჭავაჭავაძე – „ნიკოლოზ გოსტაშაპიშვილი“

მიზნები:

- ტექსტის კითხვა და ანალიზი
- კითხვისა და წერის სტრატეგიების დაუფლება
- პარალელური გავლება შესწავლილ (წაკითხულ) ლიტერატურულ ნაწარმოებებთან
- წაკითხულის შეფასება და საკუთარი აზრის დასაბუთება
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- გაბმული მეტყველების განვითარება
- ნაწარმოების თემისა და დედააზრის გარკვევა
- ლიტერატურული პერსონაჟების მარტივად დახასიათება
- რიცხვით სახელზე დაკვირვება და მართლწერის სათანადო ჩვევების დაუფლება

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება-პროვოცირება:

მასწავლებელი კლასს ახსენებს ილიას ცნობილ ფრაზას:

„პატიოსან მტერთა შორის
მოციქული ნამუსია“.

კლასს ყოფს ჯგუფებად და ავალებს გაიაზრონ, როგორ ესმით ფრაზა „ნამუსიანი მტერი“. მოსაფიქრებლად ეძლევათ რამდენიმე წუთი. თითოეული ჯგუფი წარმოადგენს საკუთარ ვარიანტს, რომელიც შეფასდება და გაანალიზდება კლასში.

დამატებითი ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

გიორგი XI – ქართლის მეფე 1676-1988, 1703-1709 წლებში; ვახტანგ V-ის ძე; მისი მეფობის ხანა ხასიათდებოდა ირანთან ურთიერთობის გამწვავებით; ცდილობდა მეფის ხელისუფლების განმტკიცებასა და ირანის პატონობის აღაგმვას ქართლში; დახმარების მისაღებად დიპლომატიური მოლაპარაკება გამართა ოსმალეთთან. 1688 წ. აჯანყდა ირანელების წინააღმდეგ. აჯანყება დამარცხებით დასრულდა, რადგანაც ვერ მიიღო შეპირებული დახმარება ირანისაგან, ამავე დროს, უღალატეს ადგილობრივმა ფეოდალებმა. ირანის შაჰმა მეფობიდან გადააყენა და მის ნაცვლად გაამეფა ერეკლე I (1688 წ.). გიორგი XI-მ იმერეთს შეაფარა თავი და იქიდან იბრძოდა ტახტის დასაბრუნებლად. 1696 წელს გაემგზავრა ირანში და დასთანხმდა შაჰის წინადადებას – ირანთან ერთად მიეღო მონაწილეობა ავღანელთა წინააღმდეგ ბრძოლაში. შაჰმა იგი კვლავ დაამტკიცა ქართლის ტახტზე (1703 წ.) და დაავალა ავღანელთა დამორჩილება. გიორგი X-მ ირანის შაჰის წინააღმდეგ აჯანყებული ავღანელები დაამარცხა, მაგრამ ავღანელებმა იგი დალატით მოკლეს 1709 წ. (ქსე, ტ. III, გვ. 161).

ყიზილბაშები (თურქ.) – „წითელთავიანები“; მათი წითელი თავსაბურავი შედგებოდა 12 ნაკეცისაგან, რაც სიმბოლურად 12 შიომ იმამს ნიშნავდა. ქართულ ისტორიულ წყაროებში „ყიზილბაშები“ ერქვათ ირანელ მებრძოლებს, რომლებიც ამ წითელ თავსაბურავს ატარებდენენ (ქ ს ე, ტ. X, გვ. 642).

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და ანალიზი:

ტექსტს კითხულობენ ნაწილ-ნაწილ, ცალკეული, აზრობრივად დასრულებული მონა-კვეთების სახით. შეიძლება გამოვიყენოთ „პაუზებით კითხვაც“ და თითოეული მონაკვეთის წაკითხვის შემდეგ კლასს მივცეთ შესაძლებლობა, გამოთქვას ვარაუდი მოვლენათა შემ-დგომი განვითარების შესახებ. გზადაგზა აიხსნება გაუგებარი სიტყვები და გამოთქმე-ბიც. გარდა „სიტყვათა სალაროში“ ახსნილი ლექსიკური ერთეულებისა, მოსწავლეთათვის შეიძლება გაუგებარი აღმოჩნდეს:

სარდალი — მხედართმთავარი

დაიძახეს ჯარიანობა — შეკრიბეს ჯარი

გამართული ჯარი — კარგად გაწვრთნილი და აღჭურვილი ჯარი

ჯირითი — ჭენება (ცხენისა)

მოსხეპილი — მოხდენილი, ტანწვრილი

კამარა შეკრა — მაღლა ახტა და შორს დაეშვა, ფრენით ნახევარწრე გააკეთა

მკლავი ერჩის — ძალა მოსდევს...

ამ დროს გაირკვევა ისიც, თუ რომელი ფორმებია დღევანდელი სალიტერატურო ქარ-თულისათვის მიუღებელი და რა არის მათი თანამედროვე შესატყვისი (**დაიძახეს ჯარიანო-ბა** — ჯარი შეკრიბეს; **თავისად დაიჭიროს** — დაისაკუთროს, დაიპყროს; **მინამ** — მანამ; **შეუ-ბლერტა** — შებერტყა, შეაჯანჯლარა...). ყურადღება გამახვილდება ტექსტში გამოყენებულ იდიომატურ გამოთქმებზეც:

სირცხვილი გვაჭამოს — შეგვარცხვინოს

ქალის ლეჩაქი დაგვხუროს — შეგვარცხვინოს (იტყვიან მხოლოდ მამაკაცზე)

დაისმის **ფაქტობრივ** მასალაზე ორიენტირებული კითხვები, რომელთა პასუხები მო-სწავლეებმა წიგნში უნდა მოძებნონ:

– საქართველოს ცხოვრების რა პერიოდია აღწერილი ტექსტში? ვინ იყო ამ დროს ქა-რთლის მეფე? ირანის ყაენი?

– რა მიზნით გამოაგზავნა ირანის შაჰი თავისი ჯარი?

– მოძებნეთ ტექსტში ის ადგილი, სადაც აღწერილია: ა) ყიზილბაში მეომრის სითამამე;

ბ) ქართველ მეომართა წუხილი ამის გამო; გ) მტერთან შებრძოლება; დ) ქართველ მეო-მართა იმედი; ე) ნიკოლოზის უარის მიზეზი; ვ) ნიკოლოზისა და მტრის მეომრის ორთაბრ-ძოლა...

ამის შემდეგ მოსწავლეები ტექსტს კითხულობენ **ჩუმად**, ჩაინიშნავენ იმ კითხვებს, რომლებიც ტექსტის კითხვისას გაუჩინდათ.

აქტივობა 3 – ტექსტის შინაარსის გადმოცემა:

კოლექტიურად, მთელი კლასის მიერ, შედგება გეგმა, რომელიც დაახლოებით ასეთ სახეს მიიღებს:

ა) სპარსელების თავდასხმა

ბ) ახალგაზრდა ყიზილბაშის სითამამე

გ) ქართველების წუხილი

დ) მშველელის ძებნა

ე) ნიკოლოზის უარის მიზეზი

ვ) ქართველების თხოვნა

ზ) ახალგაზრდა მტერთან შებრძოლება

თ) რაინდები...

მოსწავლეები გადმოსცემენ ტექსტის შინაარსს ჯერ ნაწილ-ნაწილ, შემდეგ კი – მთლიანად გაბმული თხრობით. თხრობისას ყურადღება მახვილდება ამბის ლოგიკური თანმიმდევრობით გადმოცემაზე, თანამედროვე სალიტერატურო ფორმების გამოყენებაზე, III პირში თხრობაზე, სხვათა სიტყვის ნაწილაკების მართებულად გამოყენებაზე...

აქტივობა 4 – ტექსტის გააზრება და შეფასება:

– თქვენი აზრით, რატომ იქცევა მტრის მებრძოლი ასე თამამად? მისი რა თვისებები ჩანს ტექსტში?

– რას წუხან ქართველი მეომრები? რას მიიჩნევენ ისინი „სირცხვილის ჭმევად“ და „ქალის ლეჩაქის“ დახურვად? რა სწყინთ მათ ყველაზე მეტად? მათი რა თვისებები ჩანს ამ ნაწარმოებში?

– რატომ თქვა ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილმა მტრის ახალგაზრდა ჯარისკაცთან შებრძოლებაზე უარი? რა იყო ამის მიზეზი?

– ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილის რა თვისება ჩანს მისი სიტყვებიდან: „მე შენ თავს არ მოგჭრი, შენი თავი შენი ვაჟუაცობისათვის მიპატიებია...“? რა ჩათვალა მან მტრის ვაჟუაცობად?

– რატომ მოიქცა ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილი ასე? რა იყო ამის მიზეზი? (ა) მტრის სიბრალული, ბ) დამარცხებული მტრის პატივისცემა, გ) ყიზილბაშების შიში – ხაზი გაუსვით თქვენთვის მისაღებ პასუხს და დაასაბუთეთ).

– მტრის მებრძოლის რა თვისება ჩანს მისი სიტყვებიდან: „მეც თუ სიცოცხლეს ვიჩუქებდი, მარტო შენისთანა ვაჟუაცისაგან“?

– რა სიტყვებით ახასიათებს ნიკოლოზი საკუთარ თავს? (დაბერებული და დაჩაჩანაკებული). მისი რა თვისება ჩანს აქედან? (თავმდაბლობა). რა სიტყვებით ახასიათებს იგი მტრის ჯარისკაცს? რას ადარებს მას? (ახლად ულვაშაშლილი ვაჟუაცი ლომსა ჰეგვას). თუ ჩანს ამ სიტყვებში მისი დამოკიდებულება მტრის ჯარიკაცისადმი? (ჩანს მის მიმართ პატივისცემა და ძალების რეალურად შეფასების უნარი).

– თუ ჩანს ტექსტში ავტორის დამოკიდებულება გმირებისადმი? (ავტორის დამოკიდებულება ტექსტში არ ჩანს, იგი მხოლოდ მთხრობელის როლში გვევლინება).

– მისაღებია თქვენთვის ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილის საქციელი? მტრის ჯარისკაცის საქციელი? (დიახ, არა, – დაასაბუთეთ თქვენი აზრი, სრულდება წყვილებში).

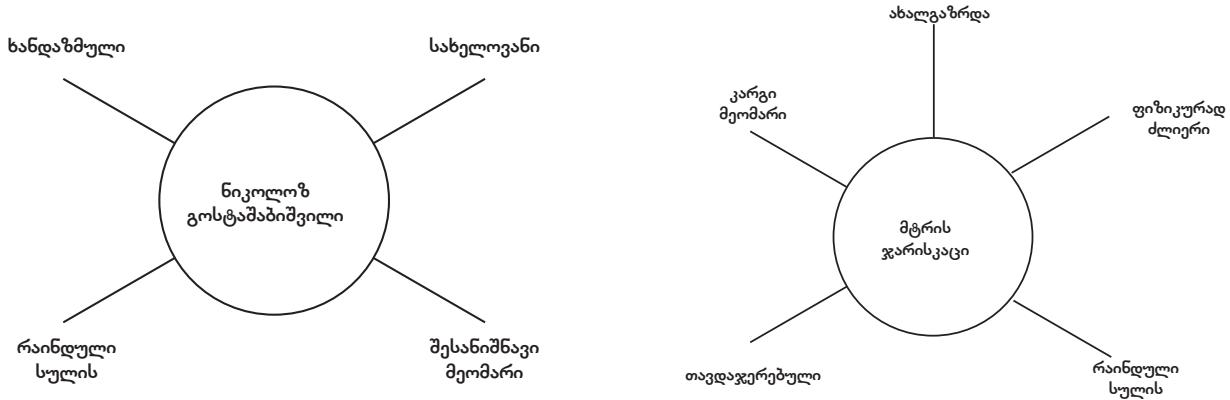
– შეიძლება თუ არა ვუწოდოთ მათ „ნამუსიანი მტრები“? დაასაბუთეთ.

– რომელი შესწავლილი (წაკითხული) ნაწარმოები გაგახსენდათ ამ ლექსის კითხვისას? რა აქვთ მათ საერთო?

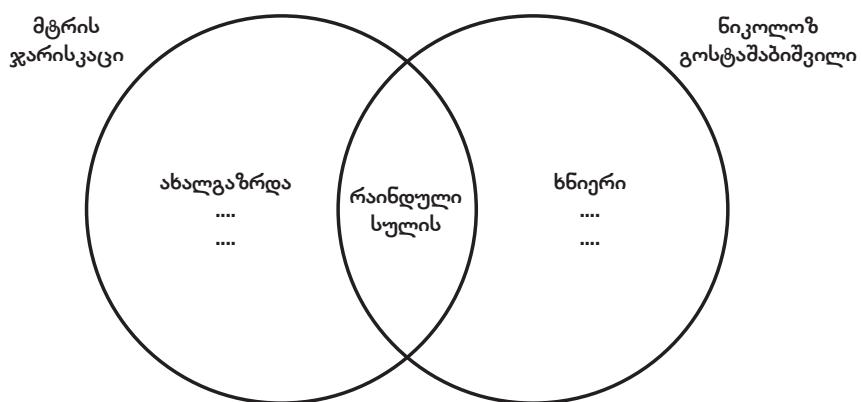
– რა არის მთავარი ამ ტექსტში? (ა) რაინდული დამოკიდებულება მტრებს შორის, ბ) ქართველების ბრძოლა მტრის წინააღმდეგ, გ) გიორგი XI-ის დროინდელი საქართველოს აღწერა – სწორი პასუხია ა).

აქტივობა 5 – ტექსტის აგება — ლიტერატურულ პერსონაჟთა მარტივად დახასიათება:

დაფაზე დაიხაზება „გონებრივი იერიშის რუკა“, რომელიც თანდათანობით შეიგვენა მოსწავლეთა აქტიური მონაწილეობით:

გაკეთდება ვენის დიაგრამაც, რომელიც ასევე დაეხმარება. მოსწავლეებს პერსონაჟთა ხასიათთა შორის მსგავსებისა და განსხვავების დადგენაში:

შემდეგ მოსწავლეები წერილობით ახასიათებენ პერსონაჟებს).

აქტივობა 6 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

ფრაზეოლოგიური მუშაობა: რომელი ფრაზებით გამოხატავს მწერალი უდიდეს სირცე-ვილს? („ქალის ღერია დაგვხუროს“, „სირცხვილი გვაჭამოს“). აქვე მასწავლებელი კლასს აცნობს სინონიმური მნიშვნელობის სხვა ფრაზეოლოგიზმებსაც: „თავი მოეჭრა“, „სირცხვილის ოფლში გაიწურა“, „ქუდი არ ჰქორებია“. შეიძლება ამ ფრაზეოლოგიზმების გამოყენებაც წინადადებებში.

აქტივობა 7 – მოკლედ დაახასიათეთ ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილი.

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს აქვს ინფორმაციის მიღებისა და გადაცემის აუცილებელი უნარ-ჩვევები.
2. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება და მათი შინაარსის გადმოცემა: ასახელებს მოსმენილ ტექსტში ასახულ ფაქტებს, პერსონაჟებს; აღნიშვნა და ახასიათებს საგნებსა და პერსონაჟებს თვალსაჩინო ნიშნების მიხედვით; ჰქონილი ტექსტის შინაარსს; მარტივი გეგმის მიხედვით ჰქონილი ტექსტის შინაარსს;
3. მოსწავლეს შეუძლია მისთვის საინტერესო თემატიკის შემცველი სხვადასხვა სახის არამხატვრული ტექსტების წაკითხვა და გააზრება: აკავშირებს ერთმანეთთან ფაქტებს, მოვლენებს, მოქმედებებს და გამოაქვს სათანადო დასკვნები; განსაზღვრავს ტექსტის ერთ მონაკვეთში ან მის სხვადასხვა ნაწილში ასახულ მოვლენებს, ფაქტებს შორის არსებულ ლოგიკურ კავშირებს;
4. მოსწავლე ამოკრებს ტექსტიდან აზრობრივი თვალსაზრისით მისთვის მნიშვნელოვან და საინტერესო ადგილებს; გამოთქვამს საკუთარ მოსაზრებებს ლიტერატურული ტექსტის სიუჟეტში განვითარებული მოვლენების შესახებ;
5. მოსწავლეს შეუძლია მცირე ზომის ტექსტის დამოუკიდებლად შექმნა და აზრის გასაგებად ჩამოყალიბება.

გაკვეთილის მასალა:
გალაკტიონ ტაბიძე – „ჰიმნი ქართულ ანბანს“;
იცვლობაცია ქართული ანბანის შესახებ

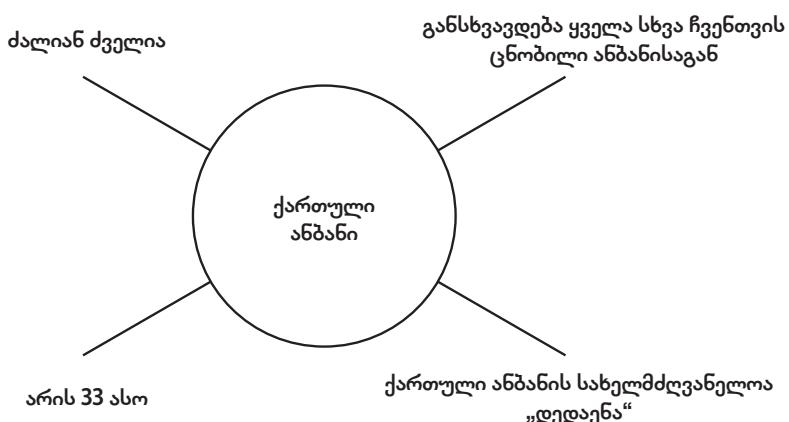
მიზნები

- პოეტური ტექსტის აღქმა
- მოსწავლეებში ფასეულობითი ღირებულებების ჩამოყალიბება
- გამომეტყველებითი კითხვის ჩვევის დაუფლება
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- ქართული ანბანის შესახებ მოკლე საგანმანათლებლო ინფორმაციის მიწოდება
- ცოდნის შეჯამება – რა ვიცოდი ქართული ანბანის შესახებ, რა გავიგე, რის გაგება მაინტერესებს
- მოკლე აღწერითი ტექსტის შექმნა მოცემულ თემაზე (ქართული ანბანი).

ტექსტზე მუშაობა

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება:

მოსწავლეებს ეძლევათ დავალება – გაიხსენონ, რა იციან ქართული ანბანის შესახებ და ისაუბრონ ამ საკითხის ირგვლივ (**შენიშვნა** – შეიძლება მოსწავლეებს წინასწარ დავაგალოთ მოემზადონ ამ საკითხზე მსჯელობისათვის: გაიხსენონ ის, რაც უკვე იციან, მოიძიონ სა-თანადო ინფორმაცია, ამ მიზნით გამოიყენონ ინტერნეტი, ბიბლიოთეკა, ჰერონი ამის შესახებ უფროსებს...). ცოდნის პრეზენტაცია და შეფასება ხდება კლასში. მასწავლებელი აწვდის საჭირო დამატებით ინფორმაციასაც. შეიძლება შედგეს „გონებრივი იერიშის“ რუკაც, რომელიც დაახლოებით ასეთ სახეს მიიღებს:

დამატებითი ინფორმაცია მასწავლებლისათვის: ენაში ასოები დალაგებულია გარკვეული თანმიმდევრობით, რომელიც ტრადიციულად არის დამკვიდრებული. **გარკვეული თანმიმდევრობით დალაგებულ ყველა ასოს ანბანი ჰქვია.**

თანამედროვე ქართულში 33 ბგერა, ყოველ ბგერას თავისი პირობითი ნიშანი – ასო – აქვს. ეს ასოები საკმაოდ სრულყოფილად ასახავს თანამედროვე ქართული ენის ბგერით შედგენილობას.

ქართული ანბანის თავისებურებანი:

ა) ზოგიერთ ენაში ერთ ასოს ხშირად რამდენიმე მნიშვნელობა აქვს (შდრ: რუსული, ინგლისური...), ქართულში კი ყველა ასოს ჩვეულებრივ ერთი ბერითი მნიშვნელობა აქვს;

ბ) ზოგიერთ ენაში ერთი და იგივე ბერა შეიძლება გადმოიცეს სხვადასხვა ასოთი (შდრ: რუსული, ინგლისური...), ქართულში კი თითო ბერა თითო ასოს გამოხატავს;

გ) ზოგიერთ ენაში (მაგ., რუსულში) სამეტყველო ბერის გამომხატველი ნიშნების (ასოების) გარდა, გვაქვს სხვა დანიშნულების ნიშნებიც (სა და ა), პირველი გამყოფი ნიშანია, მეორე ნინ მდგომი თანხმოვნის სილბოს აღმნიშვნელი. ქართულ ანბანში კი ყველა ასო სამეტყველო ბერის გამომხატველია;

დ) ინდოევროპულ ენებში დიდი (ასომთავრული) და პატარა ასოების გამოყენების გარკვეული წესებია შემუშავებული, თანამედროვე ქართულში კი ამგვარი გარჩევა არა გვაქვს;

ე) ერთმანეთისაგან დიდად არ განირჩევა ქართული ბეჭდური და ხელნაწერი ასოებიც, გამოხაյლისია რამდენიმე ასო: ლ, რ, თ, დ, ჯ, უ, რომელთაც ხელნაწერი აღტერნატიული ვარიანტებიც გააჩნიათ.

ქართული დამწერლობის განვითარებაში პირობითად გამოყოფებ სამ საფეხურს: მრგლოვანი, ნუსხური, მხედრული. V-X საუკუნეებში ძირითადად გავრცელებული იყო მრგლოვანი, ანუ ასომთავრული; X-XI საუკუნეებში იგი შეცვალა ნუსხურმა, ხოლო XI საუკუნიდან ჩაისახა მხედრული, რომელიც თანდათანობით შეიცვალა და საბოლოოდ მიიღო ის სახე, რომელიც მას აქვს დღეს.

XVIII საუკუნიდან რიცხვების გამოსახატავად ქართულში ასოები იყო გამოყენებული: ანბანის პირველი ცხრა ასო ერთეულებს აღნიშნავდა, მეორე ცხრა – ათეულებს, მესამე ასეულებს, მეოთხე კი – ათასეულებს.

ასოთა რიცხვითი მნიშვნელობის შაჩქენებელი ცხრილი									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ერთეულები	ა	ბ	გ	დ	ვ	ს	ზ	თ	თ
ათეულები	ი	ჯ	ლ	ბ	ნ	ჰ	ო	პ	ჟ
ასეულები	რ	ს	ტ	უ	ფ	ქ	ლ	ყ	შ
ათასეულები	ჩ	ც	ძ	წ	ჭ	ხ	პ	ჭ	ჸ
ბევრეული	ჭ								

ამ მიზნით გამოყენებული იყო მთელი ანბანი. მოგვიანებით მან ადგილი დაუთმო არაბულ ციფრებს.

ქველ ქართულ ანბანში (V-X) 38 ასო იყო, (ამათგან 33 იმ ბერებს გამოხატავდა, რომელიც სალიტერატურო ქართულში დღესაც გვაქვს), დღევანდელი ქართული ანბანის-გან განსხვავებით აქ გვხვდებოდა შემდეგი ასოები: – ც მ კ გ მ (ეი, იოტა, ვიე, ხარი, ჰოე); შემდეგში კი მათი რაოდენობა 40-მდე ავიდა, XVIII საუკუნისთვის დაემატა უმარცვლო უდა ფი (უ და ფ). ქართული ანბანის გამარტივების საქმეში დიდი ღვანლი მიუძღვის ილია ჭავჭავაძეს, სწორედ მან აღარ იხმარა თავის ცნობილ კრიტიკულ სტატიაში „რამდენიმე სიტყვა რევაზ შალვას ძე ერისთავის მიერ კაზლოვიდგან „შემლილის“ თარგმნაზედა“

ეს ნიშნები – ც დ კ ჭ უ (ეი, იოტა, ვიუ, ხარი, ჰოე, უმარცვლო უ). „ეს ასოები, – წერს იღია, – სულ აღარ იხმარებიან დღევანდელს ენაში... ტყუილად აგრძელებენ ანბანს, აძნელებენ მართლწერას და სხვა არაფერს არ შეგვძინებენ. თუ მართლა ეს ასოები არ ისმის დღევანდელს ენაში, რატომ არ უნდა გადააგდონ? შემსუბუქება და გაადვილება მართლწერისა და ანბანის განა ცოტა საქმეა?“ (ლ. კვაჭაძე, ქართული ენა, 1981, გვ. 80 - 89).

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა:

ტექსტს თავიდან ბოლომდე გამომეტყველებით კითხულობს მასწავლებელი. განმეორებით კითხულობენ მოსწავლეები; გზადაგზა, კითხვის პროცესში, აიხსნება გაუგებარი სიტყვები და გამოთქმები, რისთვისაც იყენებენ „სიტყვის სალაროს“. გარდა აქ ასწილი ლექსიკური ერთეულებისა, მოსწავლეებისათვის შეიძლება გაუგებარი აღმოჩნდეს შემდეგი სიტყვები:

გვინათ – გვინათებ

სიძველის გმოსავს ნელი ხავსი – ძალიან ძველი ხარ (შდრ. ფრაზეოლოგიზმი – ხავსი მოეკიდა)

ქვაზე ჭრილი – ქვაზე ამოჭრილი (უძველესი წარწერები – ბოლნისის, მცხეთის, ნეკრესის... სწორედ ქვაზეა ამოჭრილი)

სიახლე გაქვს ორბის – მარად ახალი და ძლიერი ხარ...

აქტივობა 3 – ტექსტის ანალიზი: გაირკვევა, ლექსის მიხედვით, როდის შეიქმნა ქართული ანბანი (ლექსი დაწერილია XX საუკუნეში, „26 საუკუნის წინათ“ კი გულისხმობს ჩვენს წელთაღრიცხვამდე IV ს-ს).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

„ქართლის ცხოვრება“ ქართული მწიგნობრობის შემომღებად მიიჩნევს მეფე ფარნავაზს, რომელიც ჩვ. წელთაღრიცხვამდე IV-III საუკუნეებში მეფობდა. ზოგი მკვლევარი (რ. პატარიძე) ქართული ანბანის შემოღებას სწორედ ამ პერიოდს უკავშირებს, აკად. ივ. ჯავახიშვილი კი შესაძლებლად მიიჩნევს ამ თარიღის გადატანას უფრო შორს – VIII-VII ს-ში ჩვ. წელთაღრიცხვამდე (ივ. ჯავახიშვილი, ქართული პალეოგრაფია, 1949 წ. გვ. 20-25). უთუოდ ივ. ჯავახიშვილის ეს მოსაზრება ჰქონდა მხედველობაში გ. ტაბიძეს, როცა ამ ლექსის წერდა: „ამოენთე ბრწყინვად ოცდაექვსი საუკუნის წინათ“.

– რას ადარებს პოეტი ქართულ ანბანს? – **მზეს**, რომელიც ყველასათვის თანაბრად ანათებს („მარად მზეებრ გვინათ“), თვალის ჩინს, რომელიც ყველაფერზე ძვირფასია ადამიანისათვის (შდრ. **თვალის ჩინი** – ძვირფასი, მეტად საყვარელი, უნაკლო, ყველაფრით სრული, გასაფრთხილებელი. ამ თქმით ჩვენთვის ყველაზე საყვარელ არსებას /ნივთს/ ვადარებთ ჩვენი მხედველობის ორგანოს – თვალს, რომლითაც ჩვენ ვჭვრეტთ ჩვენს გარშემო ყველაფერს და რომლის გარეშე ჩვენი სიცოცხლის ღირებულება განახევრებული იქნებოდა, ყველაფერს ფასი დაუკარგებოდა. **თ. სახოკია**, ქართული ხატოვანი სიტყვა-თქმანი, 1979, გვ. 263-264); **ორბს** – გარეულ ფრინველს, რომელიც გამოირჩევა სიძლიერითა და სიცოცხლისუნარიანობით; **ვერხვის შრიალს** („ეს შრიალი იყო მრავალ ვერხვის“)....

– მოძებნეთ ლექსში ის სტრიქონები, რომლებითაც პოეტი ქართული ანბანის სიძველეზე მიგვანიშნებს („ამოენთე 26 საუკუნის წინათ“, „შენ სიძველის გმოსავს ნელი ხავსი“, „ასე იყავ სავსე ოცდაექვსი საუკუნის წინათ“).

– ლექსში პოეტური მინიშნებაა „ვეფხისტყაოსნისა“ და შოთა რუსთაველის შესახებ. მოძებნეთ და ნაიკითხეთ ეს სტრიქონები („შენით მღერდა მომღერალი ვეფხვის, უდარებლად მცოდნე ლექსის ხერხის“).

– რა შეიტყვეთ ახალი ამ ლექსიდან ქართული ანბანის შესახებ? (ქართულ ანბანს 26 საუკუნის ისტორია აქვს).

აქტივობა 4 – ძველი ქართული ანბანის გაცნობა:

მასწავლებელი კლასს ესაუბრება ქართული ანბანის განვითარების საფეხურებზე მოკლედ და მარტივად, ამ დროს იყენებს სათანადო ტაბულას. თუ მოსწავლეთა სურვილი იქნება, შეიძლება ზოგიერთი ასოს მოხაზულობა დაიზეპირონ კიდეც, დაწერონ საკუთარი და მეგობრების სახელები მრგლოვანი ანბანის გამოყენებით.

აქტივობა 5 – რა ვიცოდი ქართული ანბანის შესახებ, რა გავიგე, რის გაგება მაინტერესებს (ეს აქტივობა შეიძლება შესრულდეს წყვილებში).

აქტივობა 6 – „ქართული ენის სამყაროდან“ წერილობით სრულდება დავალებები №1 სა №2 („ქართული ანბანის განვითარების საფეხურები“).

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება;
2. მოსწავლეს შეუძლია ძირითადი ენობრივ-გრამატიკული საშუალებების სათანადოდ გამოყენება;
3. მოსწავლეს შეუძლია მხატვრული ტექსტის (ლექსი) წაკითხვა და აღეკვატურად გაგება-გაანალიზება;
4. მოსწავლეს აქვს კითხვის პროცესით გამოწვეული განწყობილებისა და შთაბეჭდილების გადმოცემის უნარი.

გაკვეთილის მასალა:

იაკობ გოგებაშვილის „იავნანამ რა ჰქმნა!?” (თავაპი: „სამშობლო ლვინისა“, „სოფელი ვაშლოვანი“, „ლეპეგი კახეთში“), სალიტერატურო ცნა და ღიალეპტიკი,
სიტყვათა ნარმოქმნა (წინა ვითარების სახელები – ტერმინის გარეშე)

მიზნები

- ზეპირი გამოსვლისათვის მზადება
- აღწერითი ტექსტის აგება
- ლიტერატურული ტექსტის კითხვა და ანალიზი
- საკუთარი აზრის დასაბუთება
- კრიტიკული აზროვნების განვითარება
- სათქმელის ნათლად და გასაგებად გადმოცემა, კითხვებზე ადეკვატური პასუხების გაცემა
- გაბმული მეტყველების განვითარება
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- დიალექტიზმებზე დაკვირვება
- სიტყვის სემანტიკაზე დაკვირვება

I გაკვეთილი

აქტივობა 1 – კითხვისთვის მზადება:

მასწავლებელი დაფაზე წერს ფრაზას: „ქართული ენა ჩვენი დედაენა.“

სვამს კითხვას:

- რა მნიშვნელობით არის გამოყენებული ამ წინადადებაში სიტყვა დედაენა? (მშობლიური ენის მნიშვნელობით).

– კიდევ რას აღნიშნავს ეს სიტყვა? ვინ არის „დედაენის“ ავტორი? რა გსმენიათ მის შესახებ? (ეს დავალება კლასს მიეცემა ჯგუფური მუშაობისთვის. თითოეული ჯგუფი წარმოადგენს პასუხის საკუთარ ვარიანტს. მოსწავლეები ავსებენ და აფასებენ ერთმანეთის პასუხებს).

დამატებითი ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

იაკობ გოგებაშვილი (1840-1912) –ქართველი პედაგოგი, ქართული მეცნიერული პედაგოგიკის ფუძემდებელი, პუბლიცისტი და საბავშვო მწერალი, დაიბადა დარიბი მდვდლის ოჯახში სოფ. ვარიანში (ვორის მაზრა), სწავლობდა ჯერ გორში, შემდეგ კი – თბილისის სასულიერო სემინარიაში, 1861 წელს სწავლა გააგრძელა კიევის სასულიერო აკადემიაში, მაგრამ ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო 1863 წელს იძულებული გახდა სამშობლოში დაბრუნებულიყო. ენეოდა პედაგოგიურ საქმიანობას, აქტიურად იყო ჩაბმული ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობაში, ამის გამო 1874 წ. იგი, როგორც პოლიტიკურად არაკეთილსაიმედო, მეფის ხელისუფლებამ გაათავისუფლა სამსახურიდან, ამის შემდეგ აღარსად უმუშავია, ენეოდა საზოგადოებრივ საქმიანობას, იბრძოდა ქართული სახალხო სკოლის შექმნა-დამკვიდრებისათვის, იცავდა რეალური განათლების უპირატესობას ფორმალურთან შედარებით, აქტიურად იყო ჩაბმული წერა-კითხვის გამავრც. საზ-ბის მუშაობაში. მისთვის მთავარი პედ. პრინციპი იყო ხალხურობის პრინციპი, რაც, უპირველეს

ყოვლისა, გამოიხატებოდა მშობლიურ ენაზე სწავლების აუცილებლობაში. პირველმა ნა-
მოაყენა აღმზრდელობითი სწავლების იდეა, საკითხავი მასალაც სწორედ ამ პრინციპე-
ბით აქვს შერჩეული, ამის ნიმუშია „იავნანამ რა ჰქმნა?!“-ც. მის მოთხოვნებში აღმზრდ.
დიდაქტიკური მოტივები ორგანულად ერწყმის მხატვრულ რეალიზმს. მმისი მოთხოვნები
მოზარდებს შთააგონებდა სამშობლოს ისტორიის პატივისცემას, მისთვის თავდადებას,
ჰუმანიზმს, ეროვნებათა და რელიგიათა შორის ურთიერთშემწყნარებლობასა და ტოლ-
ერანატობას. შემთხვევითი არ არის ნარწერა მის „დედაენაზე“: „ყველა სარწმუნოების ქა-
რთველთათვის“. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია მისი წვლილი ქართული ორიგინალური
სახელმძღვანელოების შექმნის საქმეში: „ქართული ანაბანი და პირველი საკითხავი წიგნი
მოსწავლეთათვის“ (1863-1868 წწ.), „დედა ენა“, (1876-1912 წწ.), „ბუნების კარი“ (1868-1912 წწ.),
„რუსკოე სლოვო“ (1887წ.)... მანვე შემოიტანა და დაამჯვიდრა ქართულ სინამდვილეში წერა-
კითხვის სწავლების ის პრინციპები, რომლებიც დღესაც საფუძვლად ედება ქართული ან-
ბანის სახელმძღვანელოებს (ლიტ-რა: ქ. ე, ტ. III, გვ. 196; ვ. რამიშვილი, ქართული ენის
სწავლების მეთოდიკა, 1957, გვ. 76-79...).

მასწავლებელი კლასს წააკითხებს ო. გოგებაშვილის სიტყვებს:

„დედაენის შესწავლა ბავშვს აკავშირებს მთელი ერის სულთან და გულთან, მის ხან-გრძლივ ისტორიულ ცხოვრებასთან და ავსებს მას სულიერი ღონით და მხნეობით“.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და ანალიზი:

მასწავლებელი იწყებს ტექსტის კითხვას. გამომეტყველებით წაიკითხავს | თავს. ტექსტის ეს ნაწილი აღნერითია და მასწავლებელმა ამის გათვალისწინებით უნდა შეარჩიოს სა-თანადო ინტონაცია, ტემპი, ჰაუზები, მახვილები... კითხვის პროცესშივე ხსნის გაუგებარ სიტყვებსა და გამოთქმებს:

ცივი – მთის სახელწოდებაა (მდებარეობს გომბორის ქედის შუა მონაკვეთზე მდინარეების: კისისხევისა და თურდოს – ზემო დინებათა წყალგამყოფზე).

ზვარი – ვენახი

დალესტანი – ქვეყანა ჩრდილოეთ კავკასიაში (აქ ცხოვრობს დაახლოებით 30 სხვა-დასხვა ხალხი და ეთნოგრაფიული ჯგუფი, მათგან ყველაზე მრავალრიცხოვანნი არიან ხუნძები, დარგულები, ყუმუხელები, ლუკები, ლაკები, ჩეჩენები...).

მიჯნა – საზღვარი

ქვიტკირი – საშენი მასალა, ქვა და კირი ერთად შედულაბეჭული

ნაშთი – რაიმეს არსებობის კვალი, ადრე არსებულის ნარჩენი

ტექსტის ამ მონაკვეთის წაკითხვის შემდეგ სვამს კითხვებს:

— საქართველოს რომელი ნაწილია აღნერილი ამ ტექსტში? (აღმოსავლეთი — „თბილი-სირან რომ აღმოსავლეთით ნახვიდე...“).

— მოძებნეთ ტექსტში ის ადგილი, სადაც კახეთის ველია აღნერილი „ეს სწორე ვაკე ...“.

- რა ნაწილებად ყოფს მდინარე ალაზანი კახეთს? („აქეთა ნახევარს ჰქვია...“).
 - რა ქვეყანა ესაზღვრება კახეთს? (**დაღუსტანი**).
 - რა ყოფს კახეთს დაღუსტნისაგან? (**მთები**).
 - რა მოჩანს გაღმა მხარეს? („ერთ აღვილას მთის ძირში“...)
 - რაზე მიგვითითებს ეს ნაშთები?
 - რაზე მიგვანიშნებს ამ თავის სათაური „სამშობლო ლვინისა“? (**იმაზე, რომ ამ თავში ეპარი იქნება ლვინის ისტორიულ სამშობლოზე-კახეთზე**),
 - რატომ უწოდებენ ამ კუთხეს „ლვინის სამშობლოს?“ თუ არის ამის შესახებ მინიშნუ-

ბები ტექსტში? წაიკითხეთ სათანადო ადგილები. („ზღვა ვენახებისა და ზვრებისა“);

ტექსტის მეორე და მესამე თავებს კითხულობენ მოსწავლეები და გზადაგზა „სიტყვის სალაროსა“ და მასწავლებლის დახმარებით ხსნიან გაუგებარ სიტყვებსა და გამოთქმებს:

პურადობა – სტუმართმოყვარეობა

სახლობა – აქ: ოჯახი

თარი – აღმოსავლური მუსიკალური საკრავი

უღალავი – დაუღლელი

მასზე ამოსდიოდა მზე – ძალიან უყვარდა

საზოგადოდ – აქ: საერთოდ

ლეკები – დაღესტნელების ტრადიციული ქართული სახელწოდებაა (მასში იგულისხმებიან არა თავად ლეკები/ლეზები, არამედ დაღესტნის ტერიტორიაზე მოსახლე ტომები. მათი გამუსულმანება ინტენსიურად იწყება XVII საუკუნიდან).

ნაბდეულობა – მოთელილი მატყლისგან დამზადებული ნაკეთობანი; **ნაბადი** – მოთელილი მატყლისგან დამზადებული წამოსასხამი

ნასოფლარი – ადგილი, სადაც ძველად სოფელი იყო

ლელე – აქ: ხევი

ამოჩუხჩუხებდა – ამოდიოდა

კაცთმოყვარე – ადამიანების მოყვარული

სანოვაგე – საჭმელი

კარგად გასინჯო – აქ: დააკვირდე

გაარჩევ – აქ: აღმოაჩენ

აყრილი ტყე – ხშირი ტყე

შეფენილი მთა – დაფარული მთა

ოქროს გული – კეთილი, მოსიყვარულე გული

რუსეთისკენ გაწევა – რუსული ორიენტაცია, რუსეთს მიკედლება, რუსეთის არჩევა

ტექსტის წაკითხვის შემდეგ იწყება გამოკრებითი კითხვა:

– როგორ აღწერს მწერალი სოფელ ვაშლოვანს? („დასავლეთით ამ სოფელს ერტყა ზვრები და ვენახები, ხოლო აღმოსავლეთის მხრივ კი ეხებოდა ხშირსა და აყრილს ტყეს, რომლითაც შეფენილი იყო მთა. ამ ხშირის ტყის წყალობით შიგ შუა გულს სოფელში მიწიდან ამოჩუხჩუხებდა ვეებერთელა ანკარა წყარო, რომლის ყინულივით ცივი წყალი იყო საყვარელი სასმელი მთელი სოფლისა. შენობანი სოფლისა სულ ქვიტკირისანი იყვნენ და მოწმობდნენ, რომ სოფელი შეძლებული იყო, მართლაც, მაშინ ვაშლოვანმა და მთელმა კახეთმა არ იცოდა, რა იყო ვაჭრის ვალი, რომელშიაც ეხლა კახეთია ჩაფლული“);

– რა მიგვანიშნებს იმაზე, რომ ტექსტში აღწერილი ამბავი დიდი ხნის წინათ მოხდა? (მიგვანიშნებს სიტყვები ტექსტიდან „ძველს დროში“, აგრეთვე: ნასოფლარი, ნაშთები...);

– ვისი იჯახია ამ ტექსტში აღწერილი? (თავად ზურაბ ქართველაძის) – ქართველაძეთა რათვისებებზე მიგვანიშნებს მწერალი? (კაცთმოყვარეობაზე). – თუ ჩანს მწერლის დამოკიდებულება ამ იჯახისადმი? საიდან ჩანს ეს? (ეს ჩანს მაგდანის დახასიათებაში, მწერალი მას უწოდებს „ოქრო გულის პატრონს“);

– რის შესახებ არის საუბარი ტექსტის მესამე თავში? (საუბარია ლეკებზე, მათ ურთიერთობაზე კახელებთან, ვაჭრობაზე ამ ორ ხალხს შორის);

– როგორი დამოკიდებულება იყო ქართველებსა და ლეკებს შორის ძველად? (კეთილმეზობლური). როდის გაფუჭდა მათ შორის ურთიერთობა? (მას შემდეგ, რაც ისინი გამაპმადიანდნენ, ხოლო საქართველომ კი რუსეთისაკენ აიღო გეზი). რა გახდა ამ ორ ხალხს შორის მტრობის მიზეზი? (სარწმუნოების შეცვლა ლეკითა მხრიდან და საქართველოს რუსული ორიენტაცია);

აქტივობა 3 – წაკითხულის გააზრება (5-6 ნო.):

გაირკვევა ვინ არის ნაწარმოების ავტორი (*ი. გოგებაშვილი*) , რომელ დროს შეეხება ნაწარმოებში აღწერილი ამბავი (*იმ დროს, სანამ ქართველები „რუსეთისაკენ გაიწევდნენ“*), რა არის ნაწარმოების ამ სამ თავში მთავარი (*კახეთისადა ქართველაძეები ოჯახის, აგრეთვე – ძველ დროში ქართველებსა და ლუკუბს შორის კეთილმებობლური ურთიერთობის აღწერა*).

აქტივობა 4 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

რთული სიტყვების ორთოგრაფიაზე მუშაობა: მოძებნეთ ტექსტში რთული სიტყვები და გაიხსენეთ როგორ იწერება ისინი:

კაცომოყვარე, ქვიტკირი...

– როდის იწერება რთულ სიტყვაში დეფისი (-)? (როდესაც მათ შორის და კავშირი ჩაისმის).

აქტივობა 6 – საშინაო დავალება (2 ნო.):

ტექსტის პირველი სამი თავი. მეორე თავის მიხედვით შეადგინინო გეგმა და დაწერონ.

გეგმა დაახლოებით ასეთ სახეს მიიღებს:

- ა) სოფელი ვაშლოვანი
- ბ) ზურაბ ქართველაძის ოჯახი
- გ) მუსიკალური ცოლ-ქმარი
- დ) ცოლ-ქმრის ბედნიერება

II გაკვეთილი

აქტივობა 1 – წაკითხულის დაყოფა ნაწილებად და შინაარსის გადმოცემა:

აქვე მასწავლებელი ამონმებს წინა გაკვეთილზე მიცემულ დავალებას – მოსწავლეებს წერილობით უნდა შეედგინათ || თავის გეგმა. I და III თავებს კი მოსწავლეები კლასშივე ყოფენ ცალკეულ ნაწილებად და ადგენენ გეგმას:

- I თავი:
- ა) კახეთის ადგილმდებარეობა
- ბ) ნასოფლარი

III თავი:

- ა) ქართველებისა და ლეკების ურთიერთობა ძველად
- ბ) ქართველებისა და ლეკების ურთიერთობა მათი გამუსულმანების შემდეგ

მოსწავლეები ამ გეგმის მიხედვითა და მასწავლებლის დახმარებით გადმოსცემენ წაკითხულის შინაარსს ჯერ ცალ-ცალკე, შემდეგ კი მთლიანად, გაბმული თხრობით.

აქტივობა 2 – აღწერითი ტექსტის შექმნა:

– წაიკითხეთ მეორე თავის პირველი აბზაცი. („ძველს დროში ამ ადგილას ჰყვაოდა კარგა მოზრდილი სოფელი, რომელსაც ვაშლოვანი ერქვა. დასავლეთით ამ სოფელს ერტყა ზვრები და ვენახები, ხოლო აღმოსავლეთის მხრივ კი ეხებოდა ხშირსა და აყრილს ტყეს, რომლითაც შეფენილი იყო მთა. ამ ხშირის ტყის წყალობით შიგ შუა გულს სოფელში მიწიდან ამოჩუბ-ჩუხებდა ვეებერთელა ანკარა წყარო, რომლის ყინულივით ცივი წყალი იყო საყვარელი სასმელი მთელი სოფლისა. შენობანი სოფლისა სულ ქვითვირისანი იყვნენ და მოწმობდნენ, რომ სოფელი შეძლებული იყოო.“)

– რომელი ზედსართავი სახელები გვხვდება აქ? (მოზრდილი, ხშირი, შეძლებული, აყრილს, ვეებერთელა, ანკარა, ყინულივით, ცივი, საყვარელი), რა მოხდება, თუ თხრობისას ზედსართავ სახელებს არ გამოვიყენებთ? (ტექსტი იქნება უემოციო და მშრალი). რა მიზნით იყენებს მწერალი აქ ამ ზედსართავ სახელებს? (რათა უფრო ზუსტი და გამომსახველი გახადოს თხრობა).

– რომელ ზედსართავ სახელებს გამოიყენებთ იმ ქალაქის (სოფლის) აღწერისათვის, სადაც თქვენ ცხოვრობთ? (მაგ., ათენი – უძველესი, დიდი, ლამაზი, თბილი და ხმაურიანი, ხალხმრავალი...).

- სად მდებარეობს თქვენი ქალაქი (სოფელი)?
- რომელი მდინარე ჩამოუდის მას?
- რომელი ქალაქი (სოფელი) ესაზღვრება მას?
- როგორია იგი? რა არის მასში განსაკუთრებული?
- რა ლირსშესანიშნავი ადგილებია იქ?
- რა გსმენიათ (წაგიკითხავთ) მის შესახებ?..

შემდეგ მასწავლებელი კლასს ყოფს ჯგუფებად და აძლევს დავალებას – შეადგინონ ტექსტი ზეპირი გამოსვლისათვის: „ჩემი ქალაქი (სოფელი)“. იგი წინასწარ შეახსენებს მოსწავლეებს, რომ ამისათვის საჭიროა გეგმის შედგენა; გეგმა უნდა ჩამოწერონ, თხრობისას უნდა დაიცვან თანმიმდევრობა, შინაარსი აუცილებლად უნდა შეესაბამებოდეს მის სათაურს, მხოლოდ ამის შემდეგ უნდა წაუკითხონ ამხანაგებს და მოისმინონ მათი შეფასება (შეიძლება ეს მითითებები ბარათებზე გავაფორმოთ „სამახსოვროს“ სახით და დავურიგოთ მოსწავლეებს).

მოსწავლეები ახდენენ საკუთარი წამუშევრის პრეზენტაციას და ისმენენ ამხანაგებისა და მასწავლებლის შეფასებებს.

აქტივობა 3 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

ა) წინა ვითარების სახელები

– მწერალი ვაშლოვანს „ნასოფლარს“ უწოდებს. როგორ ფიქრობთ, რატომ? (იმიტომ, რომ აქ ადრე სოფელი იყო, რომელიც ახლა აღარ არსებობს). რა ეწოდება ადგილს, სადაც ადრე ქალაქი იყო? (ნა-ქალაქ-არ-ი – წერს ამ სიტყვას დაფაზე), სადაც ადრე ვენახი იყო? (ნა-ვენახ-არ-ი), სადაც სახლი იყო? (ნა-სახლ-არ-ი). სხვა ამგვარ სიტყვებსაც ხომ არ გაიხსენებთ? შევადგინოთ წინადადებები ამ სიტყვების გამოყენებით. (შესრულდება სათანადო სავარჯიშები „ქართული ენის სამყაროდან“).

ბ) დიალექტიზმებზე დაკვირვება:

– სად ხდება ტექსტში აღწერილი ამბავი? სად ცხოვრობს ზურაბ ქართველაძე? (კახეთში). საქართველოს რომელი კუთხიდან არის მაგდანი? (ქართლიდან). საქართველოს რომელ კუთხეებს დაასახელებთ კიდევ? რა ენაზე საუბრობენ ამ კუთხის მაცხოვრებლები? (ქართულად). თუ არის განსხვავება საქართველოს სხვადასხვა კუთხის მაცხოვრებელთა საუბარში? (არის). სად, საქართველოს რომელ კუთხეში იყენებენ სიტყვებს: დიდება? ბაბო? პაპა? ძალო? (ქართლში, კახეთში...), ბულა? კვახი? კვატი?.. (იმერეთში, გურიაში...).

ეძლევა დასკვნა: კუთხურ მეტყველებას დიალექტი ჰქვია. ბაბო, ბულა, კვახი, კვატი... დიალექტური ფორმებია.

მასწავლებელი აქვე ავარჯიშებს კლასს დიალექტური ფორმების სალიტერატურო ქართულის ფორმებით ჩანაცვლებაზე. სრულდება სათანადო დავალება „ქართული ენის სამყაროდან“.

– ტექსტში ნახსენები არიან ლეკებიც. მათაც საკუთარი ენა აქვთ. სად არის გავ-რცელებული ლეკური ენა? (დაღესტანში).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის: ლეკური (ლეზგიური) ენა, მთის იბერიულ-კავკა-სიურ ენათა დაღესტნის ჯგუფის ახალდამწერლობიანი ენა. გავრცელებულია დაღესტნის ა/რ სამხრეთ-აღმოსავლეთ ნაწილში და აგრეთვე აზერბაიჯანის ზოგიერთ სოფელში. ამ ენაზე ლაპარაკობს დაახლოებით 110 ათასი კაცი.

აქტივობა 4 – შეჯამება:

მოსწავლეები აჯამებენ, რა გაიგეს ამ გაკვეთილზე ახალი (მიიღეს ინფორმაცია ქა-რთველებისა და ლეკების ისტორიული ურთიერთობის შესახებ; დაღესტნისა და ლეკური/ლეზგიური ენის შესახებ; აღნურეს საკუთარი ქალაქი/სოფელი, გაიგეს, რა მიმართებაა სალიტ-ერატურო ენასა და დიალექტებს შორის...).

აქტივობა 6 – საშინაო დავალება:

„იავნანამ რა ჰქონდა?!“ პირველი სამი თავი თხრობით, დასაწერად: გადმოეცი წერილო-ბით || თავის შინაარსი.

შედეგების კოდი

1. მოსწავლეს აქვს ინფორმაციის მიღებისა და გადაცემის აუცილებელი უნარ-ჩვევები.
2. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება და მათი შინაარსის გადმოცემა.
3. მოსწავლეს შეუძლია სხვადასხვა უანრის მხატვრული ტექსტების წაკითხვა და ადეკ-ვატურად გაგება-გაანალიზება.
4. მოსწავლეს აქვს კითხვის პროცესით გამოწვეული განწყობილებისა და შთაბეჭდილების გადმოცემის უნარი.
5. მოსწავლეს შეუძლია მცირე ზომის ტექსტის დამოუკიდებლად შექმნა და აზრის გასა-გებად ჩამოყალიბება.

გაკვეთილის მასალა:
ლადო ასათიანი – „ქართული ენა“; ცნოს რაობა, ცნოს ფუნქციები

მიზნები

- ტექსტის აგება სათაურის მიხედვით
- პოეტური ტექსტის აღქმა
- გამომეტყველებით კითხვაში ვარჯიში
- ლექსიკური მარაგის გამდიდრება
- ენის ფუნქციების გაცნობა
- ორთოგრაფიული და ორთოეპიული ჩვევების ფორმირება
- სიტყვის სემანტიკაზე დაკვირვება, სიტყვათა წარმოქმნა (ტერმინის გარეშე)

აქტივობა 1 – კითხვისათვის მზადება:

მასწავლებელი კლასს ყოფს წყვილებად და აძლევს დავალებას-გაიხსენონ, რა იციან ქართული ენის შესახებ; რა წაუკითხავთ ამ საკითხზე, რომელი ცნობილი პოეტებისა და მწერლების წარმოებებს გაიხსენებენ. თითოეული წყვილი წარმოადგენს თავის ვარიანტებს. პასუხების პრეზენტაცია და ანალიზი ხდება კლასში.

აქტივობა 2 – ტექსტის კითხვა და ანალიზი:

მასწავლებელი კლასს გამომეტყველებით უკითხავს **ლადო ასათიანის ლექსის „ქართული ენა“**, აკითხებს 1-2 მოსწავლეს, შემდეგ აძლევს დავალებას: წაიკითხონ ლექსი ჩუმალ, მოძებნონ და ახსნან გაუგებარი სიტყვები და გამოთქმები, გამოიყენონ ამ მიზნით „სიტყვის სალარო“; მონიშნონ ის უცნობი სიტყვებიც, რომლებიც წიგნში არ არის ახსნილი. ამ სიტყვებს შემდეგ ხსნის კლასის საერთო ძალისხმევით:

ზენა — ზეციური ძალა, ღმერთი

უძველესი ტომი — იგულისხმება საქართველო

შლეგი — გიუი, გადარეული; **შლეგი ჩანჩქერები** — სწრაფი ჩანჩქერები; **ჩანჩქერი** — კლდეზე გადმომდინარე წყლის ნაკადი

მყინვარი — მოძრავი ყინულის მკვრივი მასა მთებში

დაჯანლება — ნისლად ქცევა; **ჭანლი** — ნისლი, ბურუსი

ფარი — საბრძოლო იარაღი

სარკინეთი (სარკინე) — ადგილია მცხეთაში (ინფორმაცია მასწავლებლისათვის: სარკინე — დიდი მცხეთის უბანი, მცხეთის დასაცლეთით მდებარე, ე. წ. ჯოვანხეთის უბნიდან შიომღვიმის მისადგომებამდე — სავანეთის ქედსა და გრძელ მინდორზე. ძვ. ქართული ისტორიული წყაროების მიხედვით, სარკინეთი დამოუკიდებელ ქალაქად არის მიჩნეული, თუმცა ეს მოსაზრება ზოგიერთი მეცნიერის გარკვეულ ეჭვს იწვევს. არქეოლოგიურმა გათხრებმა გამოავლინეს, რომ ელინისტურ ხანაში აქ საკმაოდ განვითარებული ყოფილა ლითონის დამუშავების კულტურა, ოქრომჭედლობა. აღმოჩენილია მელითონეთა სახელოსნოები. სწორედ ამიტომაც ახსენებს პოეტი მომდევნო სტროფში გრდემლსა და უროს).

გრდემლი — რკინის საყრდენი ლითონის გამოსაჭედად

ურო — დიდი ჩაქუჩი

სთვლემენ — სძინავთ;

სასთუმალი — ბალიში ან სხვა რამე თავქვეშ დასადები

ხმათა ხავერდები — აქ: სასიამოვნო, ტკბილი ხმები (ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

„ხმათა ხავერდები“ რთული მეტაფორის ტიპური ნიმუშია. **მეტაფორა** – ბერძნულად ნიშნავს გადატანას).

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

ლადო ასათიანი დაიბადა 1917 წლის 14 იანვარს ქუთაისში. მისი მშობლები პედაგოგები იყვნენ, ცაგერის რაიონის მკვიდრნი.

ლადო ასათიანმა 1934 წელს დაასრულა სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმი და სწავლა ქუთაისის პედაგოგიურ ინსტიტუტში საბუნებისმეტყველო ფაკულტეტზე გააგრძელა. სულ მოკლე ხანში კი ქართული ენისა და ლიტერატურის ფაკულტეტზე გადავიდა. სტუდენტობის პერიოდში ჩაბმული იყო სამეცნიერო წრეებისა და ლიტერატურული ორგანიზაციების მუშაობაში, იყო ქუთაისში ვამომავალი გაზეთის „სტალინელის“ თანამშრომელი, სწორედ ამ გაზეთში დაიბეჭდა პირველად მისი ლექსები. 1936 წელს ლადო ასათიანი რამდენიმე თვით მშობლიურ სოფელ ბარდნალაში დაბრუნდა. ამ პერიოდში თარგმნა პუშკინის, მამინ-სიბირიაკის ნაწარმოებები.

ქუთაისში დაბრუნების შემდეგ ლადო კიდევ უფრო აქტიურად ჩაება ქალაქის ლიტერატურულ ცხოვრებაში. განსაკუთრებით იყო გატაცებული ფოლკლორისტული ძიებებით.

1937-1938 წლების რეპრესიები ლადო ასათიანის ოჯახსაც შეეხო: დედამისი – ლიდა ცქიტიშვილი, რუსული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი, დააპატიმრეს „ხალხის მტრის“ ბრალდებით.

რეპრესიებული ოჯახის შვილს მალე გამოუჩნდნენ მოშურნეები, მოწინააღმდეგეები, რომელთაც ბრძოლა გამოუცხადეს ახალგაზრდა პოეტს.

1937 წლის 16 ივლისს გაზეთ „სტალინელში“ გამოქვეყნდა პუბლიკაცია, რომელშიც რამდენიმე სხვადასხვა მწერალთან ერთად, მეცრად იყო გაკრიტიკებული ლადო ასათიანი. „კრიტიკოსები“ პოეტს „პოლიტიკური შეცდომების“ გამოსწორებისაკენ მოუწოდებდნენ, ურჩევდნენ, თავი დაენებებინა „მავნე ლაყბობისათვის“. ასეთი გამოხდომები მძიმე შთაბეჭდილებას ახდენდა ახალგაზრდა პოეტზე; მის გარშემო ატეხილი აუიოტაჟით გამოწვეული გულისტკივილი კარგად ჩანს პოეტის ჩანაწერებში, პირად წერილებში, თანამე-დროვეთა მოვონებებში.

დედის დაპატიმრების შემდეგ ლადო ასათიანი ინსტიტუტიდან გარიცხეს. ოფიციალური მიზეზი ასეთი იყო: „კონტრრევოლუციური ლაყბობა“. ასეთი ბრალდება 1937-1938 წლებში, რეპრესიების დროს, განირვის ტოლფასი იყო და, ბუნებრივია, ამ ფაქტმაც ძლიერ იმოქმედა პოეტზე.

ამგვარი ბრალდებით „დალდასმული“ ლადო ამაოდ დადიოდა დაწესებულებიდან დაწესებულებაში სამუშოს საძიებლად, მაგრამ მატერიალურ სიღუბჭირეში ჩავარდნილ „მტრის შვილს“ ხელს არავინ უმართავდა.

1938 წლიდან მდგომარეობა რამდენადმე შეიცვალა, რეპრესიების ტალღამ თითქოს გადაიარა. 1938 წლის 29 მარტს კი საქალაქო კომიტეტის დადგენილებით ლადო ასათიანი ინსტიტუტში აღადგინეს.

1938 წლის ზაფხულიდან ლადო ასათიანი თბილისში გადმოვიდა საცხოვრებლად, თანამშომლობდა უურნალ „ჩვენი თაობის“ რედაქციასთან. მისი ნაწარმოებები ქვეყნდებოდა „ახალგაზრდა კომუნისტში“, „მნათობში“, „ლიტერატურულ გაზეთში“, „პიონერში“ და სხვ.

1938-1939 წლებში პოეტი მუშაობდა გაზეთ „ნორჩი ლენინელში“, აქვეყნებდა ლექსებს, ნარკვევებს, ლიტერატურულ წერილებს. სტატიები მიუძღვნა ნიკოლოზ ბარათაშვილის, ვანო სარაჯიშვილის, შიო ძლვიმელის, უოლტერ სკოტის, უორუ სანდის და სხვათა შემოქმედებას.

1939 წელს ლადო ასათიანი არმიაში გაიწვიეს, მაგრამ ავადმყოფობის გამო თბილისში დააბრუნეს. იგი ტუბერკულოზით იყო დაავადებული, არაერთი თვე გაატარა აბასთუმანში, მაგრამ ვერ განიკურნა.

ლადო ასათიანი გარდაიცვალა 1943 წელს სრულიად ახალგაზრდა, 26 წლისა. იგი დო-დუბის პანთეონშია დაკრძალული.

აქტივობა 3 – წარიცხულის გააზრება:

გაანალიზდება, რას უძღვნის პოეტი ამ ლექსის (**ქართული ენას**), ლექსის მიხედვით, ვინ და სად გააჩინა ქართული ენა („**საქართველოს მთებში გაგაჩინა ზენამ**“), რას უწოდებს მწერალი ქართულ ენას? („**ხმათა ხავერდების და ღმერთების ენას**“), ვინ იგულისხმა პოეტმა „უძველეს ტომში?“ (**ქართველები**), რატომ? (**ქართველ ხალხს დიდი ხნის ისტორია აქვს**)....

II გაკვეთილი

აქტივობა 1 – შესრულებული დავალების პრეზენტაცია:

– მოძებნეთ და წაიკითხეთ ლექსიდან ის ადგილები, სადაც აღნერილია საქართველოს ბუნება: („**შლევი ჩანჩქერების ნაპრალებზე ხტომა**“, „**მყინვარების ლვთიურ ბრწყინვალებით დნობა**“, „**გაფანტული ფარის მთაზე დაჯანღება**“, „**მწიფე პურის ყანა ქარში როგორ დელავს**“, „**ვარსკვლავი ცაზე როგორ მოვ ზაურობს**“...);

- რასთან არის შედარებული ცხვრის ფარა? (**ნისლოთან, ჯანლოთან**);
- რა ნიშნით არის შედარებული? (**ორივე თეთრია, ორივე მთის კალთაზეა შეფენილი**).
- მოძებნეთ და წაიკითხეთ ლექსში ის ადგილი, სადაც პოეტი საქართველოს ისტორიაზე, წარსულზე მიგვითითებს („**უძველესმა ტომბა დღემდე მოიმდერა**“, „**ქართული ფარის ფარზე დაჯახება**“, „**სარკინეთში გრდემლზე როგორ სცემენ უროს**“... „**ციხე-კოშკის ჩრდილოში... ლამისმთევლებს ლხინი გაუმართავთ...**“).
- რა სიტყვებით მოიხსენიებს პოეტი ქართულ ენას? („**სიყვარულის ლექსის, სადღე-გრძელოს ენა**“, „**ხმათა ხავერდების და ღმერთების ენა**“...).

აქტივობა 2 – წარიცხულის გააზრება და შეფასება:

- პოეტის რა განწყობა ჩანს ლექსში? (**აღმაფრენისა და სიამაყის**).
- რა უქმნის პოეტი ასეთ განწყობას? (**ქვეყნის წარსული, სამშობლოს სიყვარული**).
- რატომ უწოდებს პოეტი ქართულ ენას „**ხმათა ხავერდებისა და ღმერთების ენას?**“ (**მას ძალიან უყვარს და მოსწონს თავისი მშობლიური ენა**).
- რომელი ენაა პოეტის მშობლიური ენა? (**ქართული ენა**).
- მშობლიური ენის აღსანიშნავად ქართველები რომელ სიტყვას იყენებენ კიდევ? (**დე-დაენას**).

– როგორ ფიქრობთ, რატომ უწოდებენ ქართველები მშობლიურ ენას „**დედაენას?**“ გაიხსენეთ სხვა სიტყვებიც, რომლებიც ასევე „**დედასთან**“ არიან დაკავშირებული (**დე-დასამშობლო, დედაქალაქი, დედამინა...**).

– რისთვის არის ენა საჭირო? (**საუბრისათვის, ერთმანეთთან ურთიერთობის დასამყარებლად, საკუთარი აზრის გამოხატავად...**).

ეძლევა დასკვნა-ენა ადამიანთა აზრის გამოხატვისა და ურთიერთობის საშუალებაა. ქართველთა დედაენა, მშობლიური ენა ქართულია. ეს ლექსიც სწორედ დედაენას ეძლვენება.

ინფორმაცია მასწავლებლისათვის:

მეცნიერები ძირითადად ენის ორ ფუნქციას – **აზრის გამოხატვისა და საკომუნიკაციოს** – გამოყოფენ. თუმცა ენათმეცნიერთა ერთი ნაწილი აღიარებს ენის მესამე ფუნქციასაც – **საშემცნებოს.** ამ შეხედულების წარმომადგენლები თვლიან, რომ ყოველ ენაში მოცემულია სამყაროს აღქმისა და შემცნების გარკვეული მოდელი, რომელიც თითოეულ ენაში თავისებურია და არ ემთხვევა არც ერთ სხვა მოდელს (ენა მსოფლხატია). ენები ერთმანეთისგან განსხვავდება არა მხოლოდ იმით, რომ სხვადასხვა ბერადობის სიტყვებით აღნიშნავენ ერთსა და იმავე ცნებას, არამედ იმითაც, რომ ამ ენაზე მოლაპარაკეთათვის თვით ეს ცნებებია განსხვავებული და სხვადასხვა მიმართება აქვთ მომიჯნავე ცნებებთან. საილუსტრაციოდ კმარა „დედაენაც“, რომელიც „მშობლიური ენის“ (პირველი ენის, საბაზისო ენის) აღსანიშნავად მოეპოვება ქართულს.

აქტივობა 3 – ენობრივ მასალაზე დაკვირვება:

ა) ომონიმებზე დაკვირვება:

– ტექსტში ორი ისეთი სიტყვაა, რომლებიც გარეგნულად ჰგავს ერთმანეთს, მნიშვნელობა კი განსხვავებული აქვს. რომელია ეს სიტყვები? („გაფანტული ფარის მთაზე დაჯანდება“, „ქართული ფარის ფარზე დაჯანება“, – პირველ შემთხვევაში საუბარია ცხვრის ფარაზე, მეორე შემთხვევაში – საბრძოლო იარაღზე). ხომ არ გაიხსენებდით სხვა ასეთ სიტყვებსაც? (ბარი — სამურნეო იარაღი, ბარი — დაბლობი ადგილი...).

ბ) სახელთა წარმოქმნაზე დაკვირვება:

– რას აღნიშნავს ჯაგი? (ეკლიან ბუჩქს). ჯაგნარი? (ადგილს, რომელიც ჯაგებით არის დაფარული).

– მიიღეთ ახალი სიტყვები: ბუჩქი — (ბუჩქნარი), ნაძვი (ნაძვნარი), ფიჭვი (ფიჭვნარი), ყვავილი (ყვავილნარი). რა განსხვავებაა ამ სიტყვებს შორის? (პირველი აღნიშნავს მცენარეს, მეორე კი ადგილს, სადაც ეს მცენარეები მრავლად ხარობს).

გ) სიტყვათა მართლწერაზე დაკვირვება:

– მოძებნეთ ტექსტში რთული სიტყვები და დააკვირდით, როგორ იწერება ისინი (ციხე-კოშკი — ინერება დეფისით, დამისმთეველი — ინერება ერთად). შეადგინეთ და დაფაზე დაწერეთ წინადადებები ამ სიტყვების გამოყენებით.

– მოძებნეთ ტექსტში არსებითი სახელი, რომელც ორი მ-თი იწერება (ტომმა). რატომ იწერება აქ ორი მ? (ერთი ფუძისეულია, მეორე — მოთხო. ბრ-ის ნიშანი). სხვა ასეთ მაგალითებსაც ხომ არ გაიხსენებთ?

აქტივობა 4 – შეჯამება:

მოსწავლეები აჯამებენ, რა ისწავლეს ამ გაკვეთილზე ახალი (შეისწავლეს ლადო ასათიანის ლექსი „ქართული ენა“, დაეუფლნენ გამომეტყველებითი კითხვის ჩვევას, ააგეს ტექსტები მოცემულ თემაზე, გაეცნენ მშობლიური ენის რაობას, შეასრულეს სავარჯიშოები...), შეიძლება შეივსოს სქემაც:

რა ვიცოდი ქართული ენის შესახებ	რა გავიგე	რისი გაგება მაინტერესებს

აქტივობა 5 – საშინაო დავალება (2 ნო.):

საშინაო დავალებად ეძლევათ ლადო ასათიანის ლექსი „ქართული ენა“; ასევე, მოსწავლეებმა უნდა მოიძიონ ქართველი პოეტების ლექსები, რომლებიც ქართულ ენას ეძღვნება.

შედეგების კოდი:

1. მოსწავლეს შეუძლია ლიტერატურული ტექსტების მოსმენა, გაგება;
2. მოსწავლეს შეუძლია ძირითადი ენობრივ-გრამატიკული საშუალებების სათანადოდ გამოყენება;
3. მოსწავლეს შეუძლია მხატვრული ტექსტის (ლექსი) წაკითხვა და ადეკვატურად გაგება-გაანალიზება;
4. მოსწავლეს აქვს კითხვის პროცესით გამოწვეული განწყობილებისა და შთაბეჭდილების გადმოცემის უნარი.

მასწავლებელს ვთავაზობთ დამატებით ინფორმაციას ლადო ასათიანის ლექსის „კრწანისის ყაყაჩოები“ დაგეგმვისათვის.

დამატებითი ინფორმაცია მასწავლებლებისათვის:

ა) სამასი არაგველი – კრწანისის ბრძოლისა და თბილისის აღების შემდეგ, 1795 წ., ირანელთა ერთი ნაწილი ქალბ-ალი-ხანის მეთაურობით არაგვის ხეობას აუყვა. მათ მეფე ერეკლეს შეპყრობა და საარაგვოს დაპყრობა ჰქონდათ დავალებული. უინვალში მთიდან წამოსული სამასამდე თუშ-ფშავ-ხევსური მოგროვდა. მათ გვიან გაეგოთ საყვარელი მეფისა და სამშობლოს გასაჭირი და „მგმლურით“ მოეშურებოდნენ სამხრეთისაკენ. აქ ისინი 4000-იან ირანულ ჯარს შეებნენ და გაანადგურეს დამპყრიბლები. გამარჯვებულებმა არაგველებმა სასიხარულო ამბავთან ერთად საყვარელ მეფეს ირანელი ტყვეებიც მიჰგვარეს (ლ. სანიკიძე, თხზ. ტ. I, 1991 წ.).

ბ) „პატარა კახი“ – მეფე ერეკლე – 1720-1798 წ.წ. დაკრძალულია მცხეთაში, სვეტიცხოველში. იგი აკავშირებდა ქართლსა და კახეთის ბაგრატიონთა ორ შტოს. ნადირ-შაჰის

გარდაცვალების შემდეგ ერეკლემ და მისმა მამამ – თეიმურაზ II-მ 1747 წელს თბილისი ირანელებისაგან გაათავისუფლეს. გააერთიანეს ქართლსა და კახეთის სამეფოები. შეიქმნა მორიგე ჯარი. ერეკლემ შეზღუდა თვითნება თავადები, სასტიკად აკრძალა ტყვეთა ყიდვა-გაყიდვა, განახლდა ზარაფხანა, გაჩნდა პირველი ქართული ფაბრიკა-ქარხნები, დაარსდა სემინარები, გახშირდა წიგნების ბეჭდვა, 1783 წ გააფორმა რუსეთთან სამეგობრო ხელშეკრულება („გეორგიევსკის ტრაქტატი“). მალე გამწვავდა ქართლ-კახეთის სამეფოს საგარეო და საშინაო პოლიტიკური ვითარება. ყველაფერი ეს გადაულახავ სიძნელედ გადაელობა ქვეყნის განახლება-აღორძინებას. ამას ზედ დაერთო ირანელთა შემოსევა და თბილისის აოხრება 1795 წ, ასევე – რუსეთის მიერ სამოკავშირეო ვალდებულებების შეუსრულებლობა და ღალატი, რასაც მალე რუსეთის მხრიდან ქართლ-კახეთის სამეფოს ანექსია მოჰყვა.

გ) „ოუა ჯურხაი“ ქართული ხალხური პოეზიის გმირია, მას ეძღვნება ცნობილი ოთხსტრიქონიანი ლექსი:

„ბეთლემის კარზე ჰკიდია
ვოუა ჯურხაის ფარიო,
მოუვლის ომის წადილი,
ხანდახან შესძრავს ქარიო“

ამ გმირის ცხოვრებისა და მოქმედების დრო არ ვიცით. მხოლოდ ხალხი გვამცნობს, რომ მისი ფარი იფარავდა ჩვენს ქვეყანას. ბეთლემის კარზე შეკიდული გმირის ფარი ხალხმა წარმოადგინა არა მხოლოდ ქვეყნის თავისუფლების ემბლემად, არამედ – მისი განსაცდელის მაცნედაც. (ქართული ხალხური პოეტური შემოქმედება, 1968). ლ.ასათიანის ამ ლექსში ოუა ჯურხაის ფარს სწორედ ეს სიმბოლური დატვირთვა აქვს.

